

Seminarium

1926/27

Seminarjum filozoficzne I.

4. X. 1926.

Obecni podług listy obecności.

Trzeci zebrań było:

I. Omówienie spraw porządkowych.

II. Wyjaśnienie przepisów do wstępujących
egzaminów magisterskich z filozofji.

16. X. 1926.

Skr. Sem.: B. Sikierko.

Obceni podľuy listy obecnošci.

Trešcia zbrania bylo urgodnianie tľumacneni oraš interpretacjia pľuvrych 4-ech ustľpov z „Metafizyki“ Arystotelesa.

Tok rozvaľan ľ byl nastľpujocy:

I. Tera: Wsrycy ľudľi dľgľ do vidry. Rozviniscie tej tery.

Diskusja: Jak natľry sformulovať tľ tery, cy; wsrycy ľudľi dľgľ do vidry, cy tľ: wsrycy ľudľi pragnľ vidriť. Rozvaľano tľ kvestjľ, zastanaľajľe si nad dľbrym tokom rozumovania Arystotelesa.

Cy pnyjemnošť ľgery si z procesum poznania, cy tľ z poľadaniem vynikov poznania.

II. Podriať istot obľadanych myšľľami na dľri grupy.

III. Rľľnica pomidry ľudľimi a inymi istotami myšľľovani.

IV. Precištarenie stuki i došľadľenia.

Diskusja. Rozumovani indukcyjne provadri do stuki, rozumovani pľux analogjľ provadri do došľadľenia. Rľľnica trešcia i zakresova pomidry temi dľoma spľsobami rozumovania.

25. X. 1926.

škr. ľem: A. Šikierko.

Obecni według listy obecności.

Trością ubraną było sprawdzenie tłumaczeń oraz interpretacja dalszych 6 ustępów rozdz. I „Metafizyki” Arystotelesa.

Tak rozważani były następujące:

I. 2-gie zestawienie sztuki i doświadczenia. Sztuka i doświadczenie w stosunku do działania.

3-cie zestawienie sztuki i doświadczenia. Wiedza i rozumienie przystępują sztuce nie są właściwe doświadczeniu.

Stosunek pomiędzy sztuką, mądrością, wiedzą i doświadczeniem.

II. Mądrość jest najomością przycygn. Mądrość przystępuje również sztuce a nie doświadczeniu.

III. Wyjaśnienia na przykładzie ostatniej tezy.

IV. 4-te zestawienie sztuki i doświadczenia. Ci co posiadają sztukę potrafią nauczyć, doświadczeni zaś nie.

V. Zmysłowe poznanie nie jest wiedzą.

VI. Im bardziej się oddalamy od rzeczywistości zmysłowej, im dalej sięgamy nam uogólnienia, tem bliżsi jesteśmy wiedzy.

3. XI. 1926.

Skr. Sem.: J. Sukiński.

Obieni podług listy obcości.

Trzecią zebrańia było dokonanie interpretacji rozdz. I-go oraz interpretacja rozdz. II-go do końca str. 982 a. książki I-yj Metafizyki Arystotelesa.

Tak rozważań był następujący:

I. Co rozumie Arystoteles przez wiedzę.

Jakie są podobieństwa i różnice pomiędzy sposobem rozumienia stosunku pomiędzy przyczyną a pojęciem ogólnym przez Arystotelesa a dzisiejszym sposobem rozumienia tego stosunku.

II. O jakich przyczynach i zasadach nauka jest mądrością.

Rozpatrzenie cech mądrego: 1. posiadanie wiedzy ogólnej; 2. znajomość rzeczy trudnych; 3. gruntowność wiedzy i biegłość w nauczaniu przyczyn.

Rozpatrzenie cech nauki, kt nazywamy mądrością: 1. niezależność od konieczności; 2. nadzędność w stosunku do innych nauk.

Wyprośadzenie wniosków z rozpatrzenia tych cech: 1. ten, kto posiada wiedzy ogólnej, nie w pełnym sensie, wszystko; 2. najogólniejsza wiedza jest tą najtrudniejszą do zdobycia; 3. najgruntowniejszą wiedzą jest ta, kt. wynika z pierwszych zasad, najbardziej pouczająca ta, kt. poszukuje przyczyn.

9. XI. 1926.

Skr. Sem. A. Sikiorko.

Obecni podług listy obecności.

Frisia rebrania była dalsza interpretacja „Metafizyki” Arystotelesa. (do połowy str. 983a, kończąc zdaniem: „Dlatego te wyzstki inne nauki mogą być bardziej przydatne...”).

Tok rozważań był następujący:

I. Wyjaśnienie cech nauki nazywanej mądrością, czystych miedtem jako niezależność od konieczności oraz nadwyżność w stosunku do innych nauk. Wyzstki cechy mądrego oraz mądrości mieszczą się w widry najogólniejszej.

II. Narwa tej najogólniejszej nauki.

III. Nauka jest widry czysto teoretyczną, ni podległą.

Argumenty, przemawiające za tą teorią. Postawaniu nauki.

IV. Czy widra najogólniejsza może myśleć i wac' celowości.

Wątpliwości natury etycznej. (Czy jest to zgodne z wolą Bożą). Usunięcie wątpliwości.

17. XI. 1926.

Skr. Sem. B. Sikiurko.

Obecni według listy obecności.

Trzecią ubraniami było dokonanie interpretacji rozdr. II-go oraz interpretacja 2 pierwszych ustępów rozdr. III-go ks. II „Metafizyki” Arystotelesa.

Jak rozważani były następujące:

I. Jakim sposobem stan dzieła się zachodzeniu pierwszych ywarisk, kt. jest poogzkiem wielkiej wiedzy, w rezultacie osiągnięcia wiedzy zamienia się o swe przeciwnieństwo.

II Krótki ujęci trzeci całego rozdr. II-go.

III Rozpatrzenie i wyjaśnienie ~~czworakich~~ pnyeryn Arystotelesa.

- a) istota rzeczy, pnyeryna formalna (οὐδὲν αὐτὸ οὐδ' ἔστιν εἶναι)
- b) materja i podłość, pnyeryna materialna.
- c) pnyeryna sprawa, pnyeryna rzecz.
- d) pnyeryna celowa.

Wrażliwy stosunek tych pnyeryn do siebie. Kształt rozważania czworakiego rodzaju pnyeryn.

IV. Zapowiedź rozpatrzenia poglądów na pnyeryn poprzedników, u względu na konjęci, jakie stąd mogą wynikać dla niniejszych poszukiwań.

26. XI. 1926.

Skr. Sem. A. Sikorski.

Obecni podług listy obecności.

Treść zbrania była interpretacją rozdz. III-go ks. I „Metafizyki”
Arystotelesa.

Tok rozważań był następujący:

- I. Pierwsi filozofowie rozpatrywali tylko materialne pierwiny.
 - II Poglądy Talesa oraz przypuszczenia co do ich powstania. „Wszystko jest z wody”. Powstanie ziemi na myś o Oceanusie i Tytanie.
 - III. Poglądy Anaximenesa i Diogenesa z Apolonji. „Pierwotną materią jest powietrze”. Poglądy Hipparusa i Heraklita. „Pierwotną materią jest ogień”. Poglądy Empedoklesa. „Zasadnicze pierwiastki: woda, powietrze, ogień i ziemia”. Poglądy Anaxagorasa z Klazomeny. „Nieliczna ilość jednów w różnych pierwiastków”.
 - IV. Cecha wspólna tych wspaniałych poglądów: przyjmowanie jednej tylko pierwiny materialnej.
 - V Trudność, wynikająca z takiego stanowiska: materia nie może być pierwiną zmian, wychodzących w niej samej.
- Odpowiedź na tę trudność w nauce Eleatów: wszelkie zmiany są tylko iluzjami

4. XII. 1926.

Sekr. Sem. B. Sikierko.

Obecni podług listy obecności.

Trzecię ubrania było dokonaniem interpretacji rozdr. III-go ks. I-y „Metafizyki” Arystotelesa.

Tok rozważań był następujący:

I. Ogólne ujęcie dotychczasowych rozważań Arystotelesa oraz ust oka na rozwój poglądów na pnyceps w starożytności do Arystotelesa. a) Heleniści. Eleaci. Sceptycy. Relatywizm jako konsekwencja sceptycyzmu. b.) Przejście po prax uznaniu prawd obiektywnych u Sokratesa do idealizmu Platona.

II. Poglądy Parmenidesa oraz porówna niekonsekwencja w jego dualach.

III. Jak interpretuje Arystoteles poglądy pierwotnych filozofów, którzy przyjmowali wiele pierwotności. (wzajemnie przyjmowali pnyceps materialny i sprawczy.)

IV. Dwie pnycepsny wyjątki wymieniane również nie wystarczają do wyłączenia, dlatego są niewy dobre i piękne.

V. Pogląd Arystotelesa na Anaxagorasa. „Pierwotny trójny pomiędzy filozofami, mimo różnicami, wprowadza pojęcie rozumu, niż krócej, pnycepsny.” rozr.

13. XII. 1926.

skr. Sem. A. Sikiński.

Obecni podług listy obecności.

Treść ię ubranica była interpretacja rozdr. IV-go ks. I-ij Met. Aryst.

Tok rozważań był następujący:

I. Heklod i Parmenides, jako pierwsi filozofowie, kt. mówią o pnyeryni sprawcy;

pnyeryni sprawcy rozumieją jako miłość, doświadczenie.

II. Empedokles dróli pnyeryni sprawcy na 2 części: pnyeryni sprawcy
dobrych - miłość; pnyeryni sprawcy złych - nienawiść. Pierwsze poszukiwania

istotnej pnyeryni.

III. Nacumijstność postępowania z odkrytymi zasadami u pierwszych filozofów.

IV. Niskonsekwencje u Empedoklesa. Sproachenie 4 pierwiastków materjalnych.

V. Poglądy atomistów. Leukypros i Demokryt. 2 zasadnicze pierwiastki:

atomy i pniestnienie. Różnice kształtu, pnyedkci i pólwinia atomów.

Nacumijstność uwagi na istotę i pnyeryni sprawcy.

VI. Ogólny pogląd Arystotelesa na wszystkie wyżej wymienionych

filozofów.

Obecni podlug listy obecnosci.

Trisica ubrania byla interpretacija polowy rodu. V-go ks. I

Metafiziki Arystotelisa.

Tok rozvici an' byt nastupujici:

I. Skola Pitagorejciku. Rozvoj matematyckij vidny.

II. Pojcie licby jako podstavne pojcie u Pitagorejciku;

licby - rasada bytu. Idealizm i mistycizm skoly.

III. Licby dokonale.

IV. Licba jako rasada materiji, stvarivici i stanici istnijacego.

V. Kategorie Pitagorejciku.

VI. Alkmeon z Krotony i jigo pogledy. Urvanie dvristoci predmiotov.

VII. Trudnost' zaklasifikovanija rasud podanyh nix

Pitagorejciku z punktu vidjenja rasud Arystotelisa.

15. I. 1927

skr. sem: B. Sikiivko.

Seminarij um filozofickne.

17. I. 1927.

Obcni podlug listy obecnošci.

Trinicia ubranica byla interpretacija v r. 40 kn. I. j. Metafiziki Aristotelsa.

(do statniho ustupu v r. 40 vylaceni.)

Tok rozvici byl nastupujici:

I. V praci stavim do filozofu, kt. prijimali istnu istnu dnu puvratku, byli tu i tacy, kt. tvrdili u vyzkhu jst jednici, roni se co do dnušci povicheni i seišci metody. V nholi bleto prijmu-
vau pve tyo nvrchomni' bytu.

II. Parmenides m'oi o vumovj jednici, Xenofanes o materjalnoj; puvny z nich uvai k jednici za ogranicony, dnyj za niovanicony. Xenofanes ni okruka bližj ty jednici; identifi kaji vrchovat jako jednici z Bogiem.

III. Pohledy dotyheras vmiřonych filozofu na pnyerys:

jdni unajz tyho materjalny pnyerys, pnyerem nihto ny z nich pnyimajz jden materjalny puvratk, inni vile puvratku; dnyhy unajz materjalny i spraverz, pnyerem inoiti jdni spraverz vumijz jako jdnz, inni jako dvi.

Pitagorejcy rai pnyimajz k dvi, materjalny i spraverz, a opric tego cyriq jst nujany vmiants co do tncij, uvaijz e jednici ni tyho za pnyerys materjalny liz tu za istat vyzkhu.

21. I. 1927

skr. Sem. B. Siskurko.

Obecni podług listy obecności.

Trzecie zebranie była interpretacja rozdz. 1^{go} do końca oraz 1^{ty} (do 25 wiersz. na str. 987 & wtęcznie) ks. I Metafizyki Arystotelesa.

Tok rozważań był następujący:

I. Pojęcie poryczy i Pitagorejczyków. Materialna poryczy - liczby; spracowy - pnieciństwa (10 kategorii). Poryczy materialna, liczba, jest jednocześnie ceteris etotna kądlej nery.

II. Krytyczne uwagi Arystotelesa, co do takiego rozumienia poryczy etotnej.

III. Poglądy Platona. Źródła tych poglądów: a) nauka Heraklita i Kratylosa o zmienności nery myślowych, b) nauka Sokratesa o definicji pojęć.

IV. Pojęcie idei u Platona. Idei są to niemiennie przedmioty poznania etotnego, przez udział w których przedmioty myślowe, zmienne mają dopiero swój byt i naraws.

V. Analogja pomiędzy „udziałem w idei” u Platona a „należadownictwem liczby” u Pitagorejczyków. Brak wyjaśnienia na czym polega ów „udział” oraz „należadownictwo”.

Obieni podług listy obecności.

Treść ubrania była dalszą interpretacją rozdz. VI-go Metaf. Arystotelesa (do ustępu, rozpoczynającego się od słów: „*To zaś jest mōi Masiivē...*” na str. 987. b.)

Tok rozważań był następujący:

I. Pojęcie przedmiotów matematycznych u Platona. Przedm. matemat.

zą czymś pośrednim pomiędzy ideą a przedmiotami zmysłowymi; podobnie zą do idei u względu na swą niezmienność i nieuchomość, do przedmiotów zmysłowych zaś u względu na to, iż jest ich wiele tego samego rodzaju.

II. Purystyki idei zą purystykami zmysłowego istniejącego; równo u ideach jak i u przedmiotach zmysłowych odróżniamy: proste i materialne, czyli to, inne co niekiedy jest wielką lub małą (wielką i małą) oraz proste i formalne, czyli to, inne co niekiedy jest czymś indywidualnym, czymś co określa materiał (jedno).

III. Podobieństwo u poglądach Platona i Pitagorejczyków.

Uważanie, iż jedno tworzy proste i substancjalne i iż liczby zą innymi innymi substancjami.

6. I. 1927.

Skr. Sem.: B. Sikierka.

Obecni według listy obecności.

Treść ubrania była dalną interpretacją Metaf. Arystotelesa
(do ostatniego edania na str. 987 b. wzięnie).

Tok rozważań był następujący:

I. Interpretacje pojęcia „idei” u Platona.

a. Substancja i materja idei.

b. Stosunek substancji do materji w przedmiotach myślowych.

c. Stosunek idei do liczb.

II. Różnice w nauce Platona i Pitagorejczyków.

Platon zdefiniował „nieograniczone” (przyjmuje materialną),

przypisując mu cechy ilościowe oraz przyjęł odrębne od idei

i przedmiotów myślowych istnienie przedmiotów matematycznych.

III. Wyjaśnianie genezy tych różnic.

14. 11. 1927.

Skr. Sem. B. Sikierko.

Obecni według listy obecności.

Treścią zebrań było wyjaśnianie różnicy pomiędzy stosunkiem materji do substancji w przedmiotach myślowych a stosunkiem materji do substancji w idei. (na podstawie tekstu, interpretowanego na poprzednim zebraniu. rozdz. VI. ks. I. Metaf. Arystot.)

Tok rozważań był następujący:

- I. Materja przedmiotów myślowych są ich cechy indywidualne; substancja — idea. Stosunek między materją a substancją przedmiotów myślowych jest stosunkiem metafizycznym.
 - II. Materja idei są cechy wspólne ^{materji} przedmiotów myślowych, substancja — jedno. Stosunek między materją a substancją (przedmiotów) idei jest stosunkiem logicznym.
 - III. Stosunek metafizyczny polega na tem, że udział idei w przedmiotach myślowych jest części trójsrem. Świat idei tłumaczy nam powstanie świata myślowego.
- Stosunek logiczny polega na tem, że od materji idei do tego co stanowi jej substancję dochodzimy przez abstrakcję.

21. II. 1927.

Sekr. Sem. A. Siskürko.

Seminarjum filozoficzne.

21. II. 1927.

Obecni podług listy obecności.

Treścią ubrania było wyjaśnianie pojęcia hierby u Platona oraz stosunek tego pojęcia do metafizyki Pitagorejczyków. (na podstawie rozdz. VI go ks. I. Metafizyki Arystotelesa).

28. II. 1927.

sekr. Sem.: A. Sikierko.

Seminarjum filozoficzne.

7. III. 1927.

Obecni podług listy obecności.

Trzecią ubranica było powtórzenie interpretacji
ustępu, poczynajszego się od słów: „Ponieważ zaś
według Platona idee są pierzynami....” na str.
987 b. aż do słów: „Jednak drugie są odwrotnie...”
na tejże str. 987 b. (rozdr. VII. ks. I. Metafizyki
Arystotelesa).

Podana została inna niż poprzednio interpretacja
pojęcia substancji przedmiotów myślowych.
Substancja przedmiotów myślowych jest czymś
różnym od idei.

Sekr. Sem.: A. Sukiurko.

14. III. 1927.

Seminarjum filozoficzne.

14. III. 1927.

Obecni podług listy obecności.

Trzeci ubrania była dalsza interpretacja rozdr. VI-go ks. I-y
„Metafizyki” Arystotelesa. (do ustępu, wypożyczającego się od słów:
„Również widzimy, jaką jest materia, leżąca u podstawy... str. 988a).

Tok rozważań był następujący:

- I. Sprze specjalizacji cech ilościowych wogóle (małego i wielkiego)
powstają wrystkie liczby za wyjątkiem „liczb idealnych.”
Równie próby interpretacji pojęcia „liczb idealnych” u Platona.
- II. Krytyka dotychczasowych poglądów na stosunek formy i materji:
Arystoteles uważa, iż zgodnie z doświadczeniem możemy twierdzić,
iż ta sama forma kształtuje równie materję, materja zaś, przyjmując
raz formy, nie może już przyjąć innej formy.
- III. Zestawienie stosunku idei do przedmiotu konkretnego ze
stosunkiem jedności do idei. Wznikła ponownie dłuższa dyskusja
nad tem, czy Platon uważiał te stosunki jako identyczne czy też
jako podobne.

22. III. 1927.

Skr. Sem. B. Sikierko.

Obecni według listy obecności.

Treść zebrań była dyskusja na temat o metodzie interpretacji tekstu Arystotelesa w związku z trudnościami, na które uczestnicy Seminarjum napotkali przy czytaniu rozdziału 6-go I księgi „Metafizyki”.

Ton rozważań był następujący:

I Została wysunięta teza, że w tych wypadkach, gdy odpowiednie miejsce przerabianego tekstu Arystotelesa nie stanowi wystarczającej podstawy dla interpretacji, niezbędnym jest uzupełnianie tekstu z innych źródeł, gdyż inaczej interpretacja staje się dowolną.

II Zostało wskazane, że takie uzupełnianie tekstu nie może być przyjęte jako metoda obowiązująca wszystkich uczestników Seminarjum ze względu:

a) na brak odpowiedniego przygotowania i

b) na ograniczoną ilość czasu, przeznaczoną na prace Seminarjum.

III Zostało wykazane, że przyjęta na poprzednim zebraniu interpretacja z. VI-go ks. I, zawierającego krytykę nauki Platona, może być uzgodniona z temi danymi, które są zawarte w ks. XIII „Metafizyki”.

3-go maja 1927r.

Za Secr. Sem. Sergejusz Misienjew.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrań była interpretacja r. r. VII-go i części VIII-go (do ustępu, rozpozyc-
najszego sis od słów: „A następny brach polega na tem, że ni z wielką łatwością każde proste
ciało... i t. d) księgi I-ej „Metafizyki” Arystotelesa.

Ton rozważań był następujący:
r. VII.

I Został omówiony wewnętrzny związek r. VII-go z poprzednimi: Rozdział VII jest zesta-
wieniem wyników wzmianki historycznej, obejmującej r. r. III-VI i mającej na celu wyjaśnić, ja-
kie rodzaje zasad były znane poprzednikom Arystotelesa.

II Poprzednikom Arystotelesa były w mniejszym lub większym stopniu znane wszystkie cztery
rodzaje podanych przez niego zasad, przy czem sposób pojmowania przez nich przyczyny formalnej
i celowej nie był właściwy.

III Ostateczne wnioski, które Arystoteles wyciąga z przeprowadzonej analizy poglądów swoich
poprzedników są następujące: a) zasady rzeczywistości istnieją b) istnieją własnie te cztery rodzaje
zasad, które zostały podane w „Fizyce”.

r. VIII

IV Pierwiz, nim przytępić doktryny nauki Fizyków Arystoteles formułuje ich poglądy.

V Arystoteles podnosi przeciwko Fizykom argumenty następujące: a) pogląd Fizyków
jest zacięśny, gdyż nie obejmuje takich rodzajów rzeczywistości jak formy i czysta forma, czyli Bóg,
b) Fizycy mniemają, że ruch jest własnością materji, tymczasem jak musi istnieć oddębna od materji i
przyzyna poruszająca i c) Fizycy nie odróżniają w rzeczach substancji od materji.

3-go maja 1927 r.

Za Sekretarza Seminarjum Siergijusz Kusinjew.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrań była dalszą interpretacją z. VIII-go ks. I-ej „Metafizyki” Arystotelesa do ustępu, rozpoczynającego się od słów: „Co do Anaxagorasa ... it.d.”

Ton rozważań był następujący:

I Zostały ujęte w formę logiczną poznane poprzednio trzy pierwsze zarzuty Arystotelesa przeciwko materializmowi monistycznemu.

II Treść zarzutu zwartego przeciwko materializmowi monistycznemu została ujęta w sposób następujący:

„Filozofowie materialisci nie tłumaczą sposobu powstawania pierwiastków. Jeżeli się przyjąć że pierwiastki rzeczywiście powstają jeden z drugiego, ten proces powstawania można wyobrazić sobie jedynie jako zgrszczenie, gdyż to, co jest bardziej elementarnem musi być wyższożem (stosunki przyczyny do skutku i istoty do objawu są równoległe) i w takim razie pierwszym pierwiastkiem musi być ogień. Wisc myślał się ci filozofowie, którzy mówią o pierwszym pierwiastku, nie podają jak takiego ognia.

III Pierwszy zarzut Arystotelesa przeciwko Empedoklesowi został ujęty w formę syllogizmu modus tollendo ponens.

IV Rozpoczął się dyskusja na temat, jak należy rozumieć drugi zarzut Arystotelesa przeciwko Empedoklesowi.

14-go maja 1927 r.

Za Sekretarza Seminarjum *dergjuż Ksienjewa.*

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrań była dalszą interpretacją rozdziału VIII-go księgi I-iej „Metafizyki” Arystotelesa (do ustępu, rozpoczynającego się od słów: „Zgodnie z tem wypadła dlań, że raz podaje on i. t. d.”)

Tak rozważań był następujący:

1. Została ujęta w formę logiczną treść drugiego zarzutu Arystotelesa przeciwko Empedoklesowi.
2. Zostało stwierdzone, że droga wykręcenia sprzeczności wewnętrznych w nauce Anaxagorasa umożliwia Arystoteles zbliżyć ją do poglądów bardziej sobie współczesnych.

16-go maja 1927r.

Za Secr. Sem. Sergijusz Arsieńjew.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była dalszą interpretacją rozdziału VIII-go księgi I-ej „Metafizyki” Arystotelesa (do ustępu, rozpoczynającego się od słów: „Bo oni nie tłumaczy tego, w jaki sposób...” i.t.d.).

Tok rozważań był następujący:

1. Zostało stwierdzone, że Arystoteles usiłuje zbliżyć naukę Anaxagorasa do dualistycznych poglądów Platona i Pitagorejczyków.

2. Arystotelesowskie przeciwstawienie Fizyków, Empedoklesa i Anaxagorasa Pitagorejczykom i Platonowi zostało ujęte jako przeciwstawienie kierunku empirycznego-racjonalnemu.

3. Treść pierwszego zarzutu Arystotelesa przeciwko Pitagorejczykom została ujęta w formie następującej:

„Pitagorejczycy usiłują wytłumaczyć zjawiska świata zmysłowego, wprowadzając zasady abstrakcyjne”.

Za Sem. Sem. Sergejusz Arsenjew.

23-go maja 1927 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była dalszą interpretacją rozdziału VIII-go księgi I-ej „Metafizyki Arystotelesa” (do końca rozdziału).

Ton rozważań był następujący:

I Treść pierwszego zarzutu Arystotelesa przeciwko Pitagorejczykom została ujęta w forms następujący:

Matematyczne zasady Pitagorejczyków nie nadają się do wytłumaczenia zjawisk świata zmysłowego, gdyż:

a) nie tłumaczą ich zmienności i

b) nie tłumaczą ich różnic jakościowych.

II Treść drugiego zarzutu Arystotelesa przeciwko Pitagorejczykom została ujęta w forms następujący:

Pitagorejczycy nie odróżniają przyczyny od skutku, lecz by jasno zasady od przyczyny jasno rzeczy istniejszej, jasno również i idei od rzeczy zmysłowej.

Za Sem. Sem. Seryjusz Rusienjew.

30-go maja 1927r.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebania była dalsza interpretacja rozdziału I tej
księgi I-ej „Metafizyki” Arystotelesa (do ustępu, rozpoczynającego
się od słów: „Dwa główne argumenty na korzyść idei potwierdzają t.d...
i t. d.)

Ton rozważań był następujący:

I To była dyskusja na temat, czy pierwszy z zarzutów
Arystotelesa przeciwko teorii idei Platona kieruje się przeciwko ilości wpro-
wadzonych przez Platona przyczyn, czy też - przeciwko ich jakości.

II Zostało stwierdzone, że Arystoteles dzieli argum. przytaczane
na korzyść teorii idei na dwie grupy:

a) argum., które nie są nie dowodzą,

b) argum., które uzasadniają teorię bardziej ogólną od teorii idei.

III Została podana próba skrócenia argumentów, nale-
żących do każdej z wspomnianych grup.

15-go czerwca 1927r. Za Sem. Sem. Serghijusz Rusienjew.

Seminarium philologicum XXVI.

27. marca 1927.

Obeční sítiny jsou obecní.

Freis, v latině jsou dvě interpretace rodu IX. R. I. *Metastichus* a. *hypostichus*, do určitého rozmanitosti je otázky, πέντων δὲ καλίστη δὲ ἰκτὸς ἡσείεν... " (991a)

Tal voutání by měly být:

A) Krytá voutání metastichus idei apud sequitur
by *Metastichus* *probatum* (idee voutání, idee voutání, idee voutání, idee voutání, idee voutání.)

B) Krytá voutání idei: et voutání voutání
by *metastichus* *obvoluti* idei: (idee voutání, idee voutání, idee voutání, idee voutání, idee voutání.)

O voutání voutání idei metastichus idei metastichus:

e.) *Metastichus* idei metastichus (idee voutání, idee voutání, idee voutání, idee voutání, idee voutání.)

d.) *Metastichus* idei

e.) *Metastichus* idei metastichus.

Leinwand

1927/28.

Tr. I. II

Handwritten notes on the right margin, including the word "Leinwand" and other illegible text.

72

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 3-go października 1927 roku

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja pierwszych trzech paragrafów „Zasad etyki” Moore’a.

Ton rozważań był następujący:

I Do zakresu etyki Moore zalicza dwie kategorie sądów:

a) sądy oceniające o wartościach,

b) sądy, zawierające differentia specifica sądów grupy pierwszej.

II Sąd wniosek, że etyka Moore’a nie jest etyką normatywną.

III Differentia specifica sądów etycznych Moore szuka nie w formie, lecz w treści.

IV Za differentia specifica sądów etycznych należy uważać nie to, że one odnoszą się do postępowania, lecz to, że w nich zawsze występuje określenie „dobry”.

V Dowód punktu IV.

Sekretarz Seminarjum Siergijusz Rusienjew.

4-go października 1927 roku.

Seminarjum Filozoficzne

Kronika zebrania 17-go października 1927 roku

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacja paragrafów 4-11 „Zasad etyki” Moore’a.

Ton rozważań był następujący:

I Zostały podane dwa sposoby ujęcia stosunku treści §§ 3 i 4 do treści §§ 5 i 6.

II Przy streszczeniu § 6 zostało poruszone zagadnienie czy, mówiąc, że zdania, dotyczące pojęcia „dobry”, są zawsze syntetyczne inigdy analityczne, autor miał na myśli zdania w rodzaju „dobry jest P”, czy też „P jest dobry”.

III Zostało stwierdzone, że §§ 7-12 zawierają wyjaśnienia tezy, sformułowanej w § 6, z różnych punktów widzenia. Przy streszczeniu tych paragrafów zostały poruszone zagadnienia następujące:

a) czy słusznie uważa autor termin „dobry” za termin jednoznaczny. (przy streszczeniu § 6)?

b) dlaczego autor przyjmuje istnienie nieskończonej ilości cech prostych (przy streszczeniu § 10)?

c) skąd pochodzi termin „błęd naturalistyczny” (przy streszczeniu § 10)?

Secretary Seminarjum Siergijusz Resienjew.

18-go października 1927r.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 24-go października.

Obecni podług listy obecności.

Treścią zebrania była interpretacja §§ 12 i 13 „Zasad Etyki” Moore’a.

Tok rozważań był następujący:

I zostało podane uzupełnienie interpretacji § 11, polegające na stwierdzeniu, że definicja właściwa słowna prowadzi etyka na tło socjologii, zaś definicja dowolna słowna - na tło psychologii.

III Przy interpretacji § 12 zostały poruszone zagadnienia następujące:

1) Toczyła się dyskusja na temat, czy poznanie bezpośrednie, do któregoś odwołuje się Moore, pozwala nam odróżnić jedynie gatunki, czy też gatunki i rodzaje przedmiotów prostych?

2) Został wyodrębniony dowód tezy Moore’a, że „dobry” nie jest przedmiotem naturalnym.

3) Zostało stwierdzone, że Moore uważa za niemożliwe wszelkie zdania, gdzie w charakterze S lub P występuje termin „dobry”.

4) Zostało uzupełnione zdanie, dotyczące poglądów etycznych Spencera.

III Przy interpretacji § 13 zostało poruszone zagadnienie, czy § ten należy uważać za dowód tezy, sformułowanej w § 6, czy też jedynie za jej wyjaśnienie.

Sekretarz Seminarjum Sengusz Asienjew.

26-go października 1927 roku.

Kronika zebrania 31-go października 1927 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją § 13-go „Zasad Etyki” Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I Treść rozumowania Moore'a, mającego na celu wyrazić, iż „dobry” nie jest pojęciem złożonym, została ujeta w twierdzeniu następującem: „Wszystkie definicje analityczne pojęcia „dobry” są nieodwracalne, gdyż są zaobsczone.”

II Toczyła się dyskusja na temat, co znaczy wyraz „można” w zdaniu: „można zawsze postawić pytanie, czy definiujący kompleks jest dobry w sobie.”

III Toczyła się dyskusja na temat, czy treść § 13 można uważać za dowód tezy, sformułowanej w § 6, czy też jedynie za jej wyjaśnienie.

IV Został obalony zarzut, charakteryzujący stanowisko Moore'a jako stanowisko psychologistyczne.

V Rozpozosta analiza rozumowania Moore'a, mającego na celu wyrazić, że „dobry” nie jest terminem pozabawionym własnej treści.

Sekretarz Seminarjum Siergijusz Aisienjew.

4-go października 1927 roku.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 7-go listopada 1927 roku.

Obecni według listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją §§ 14-17 „Zasad Etyki” Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I. Zostało podane schematyczne streszczenie §§ 14 i 15.

II. Przy streszczeniu § 16 zostało poruszone zagadnienie następujące:

„Dla czego, pragnąc ustalić wartości jakiegoś zjawiska ze względu na jego skutki, musimy wiedzieć, że skutki te będą dobre lub złe bez względu na okoliczności, w których zjawisko zajdzie.

III. Zostało podane schematyczne streszczenie § 17.

IV. Przy końcu zebrania zostało sformułowane zagadnienie następujące:

„Czy sądy, stwierdzające wartości zjawiska jako siódka, są właściwie sądami etycznymi?”

Rozwiązanie tego zagadnienia zostało odroczone do następnego zebrania.

Secretar Seminarjum Sergejusz Asienjew.

9-go listopada 1927 roku.

Kronika zebrania 14-go listopada 1927 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją §18 „Zasad etyki” Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I Toczyła się dyskusja na temat, jaki stosunek zachodzi między twierdzeniami etycznymi, stwierdzającymi związki przyczynowe, oraz twierdzeniami nauk przyrodniczych.

II Toczyła się dyskusja na temat, jak należy rozumieć zdanie: „jedni twierdzą, że żadna rzecz, której ucieczywistnienie nie jest możliwe, nie może mieć wartości wewnętrznej, inni zaś, że wszystko, co jest konieczne, musi mieć wartość wewnętrzną.” (§17)

III Przy interpretacji §18 toczyła się dyskusja na temat, czy: „wartość całości nie pozostaje w żadnym stałym stosunku do sumy wartości składników” \Leftrightarrow „wartość całości niekoniecznie musi być równa sumie wartości składników”?

Secretarz Seminarium Sergijusz Arsielijew.

14-go listopada 1927 roku.

Kronika zebrania 21-go listopada 1927 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją §19 „Zasad etyki” Moore’a.

Tok rozważań był następujący:

I Toczyła się dyskusja na temat, czy istnieje jakkolwiek związek między wartością wewnętrzną rzeczy oraz rodzajem jej bytu?

II Przy streszczeniu §19 zostały poruszone zagadnienia następujące:

1) W jakim celu wprowadza Moore do etyki odrożnienie przedmiotów prostych i złożonych?

2) Zostało zaznaczone, że Moore przyjmuje istnienie rozmaitych stopni wartości wewnętrznej.

3) Toczyła się dyskusja na temat, co znaczy powiedzenie Moore’a, że jego teza: „wartość całości nie pozostaje w żadnym stałym stosunku do sumy wartości części” jest paradoksalną?

4) Toczyła się dyskusja na temat, w jaki sposób zmiana suładników wpływa na wartość całości?

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Arsieńjew.

27-go listopada 1927 roku.

87

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 28-go listopada 1927 roku.

Obecni według listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją §20 „Zasad etyki” Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I W związku z zagadnieniem, czy można nazwać teoryją etyczną, przypuszczając istnienie rozmaitych stopni wartości, teoryją relatywistyczną, toczyła się dyskusja na temat, co to jest relatywizm?

II Przy studium §20 zostały poruszone zagadnienia następujące:

- 1) Jakie jest tradycyjne znaczenie terminu „organiczny” w filozofii?
- 2) O jakich „całościach” mówi Moore?

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Arsieńjew.

4-go grudnia 1927.

88

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 5-go grudnia 1927 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacja §§ 21 i 22 „Zasad etyki” Moore’a.

Ton rozważań był następujący:

I Przy interpretacji § 21 toczyła się dyskusja na temat, czy części każdej całości nie pozostają względem siebie w stosunku wzajemnej zależności przyczynowej?

II Została podana interpretacja § 22.

Sekretarz Seminarjum Siergiej Arsienjew.

11-go grudnia 1927 roku.

81

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 12-go grudnia 1927r.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją § 22 „Zasad etyki” Moore’a.

Tok rozważań był następujący:

I Została ujta w forms ścisłą sprzeczność, tkwica w tym
z pośród podanych przez Moore’a znaczeń terminu „całość organiczna”.

II Zostało podane sformułowanie drugiej połowy § 22.

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Arsenijew

13-go grudnia 1927r.

97

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 9-go stycznia 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją §§ 22-24 „Zasad etyki” Moore’a.

Tok rozważań był następujący:

I W związku z treścią § 22 zostały poruszone zagadnienia następujące:

1. Dlaczego konieczne jest przyjęcie zdania: „to jest część całości”?
2. W jaki sposób powstało to znaczenie terminu „całość organizma”, które Moore uważa za sprzeczne w sobie?

II Zostało podane stierzenie rozdziału I-go

III Przy interpretacji § 24 zostały poruszone zagadnienia następujące:

1. Czy Moore podaje postulaty, określające pojęcie „dobry” w sposób pośredni?
2. Jak należy ująć sprzeczność, którą Moore upatruje w systemach etyki naturalistycznej?

Sekretarz Seminarjum Siergiejusz Arsieńjew.

10-go stycznia 1928r.

Kronika zebrania 16-go stycznia 1928r.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją §§ 25-27 „Zasad etyki”

Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I Przy streszczeniu § 25 została podana klasyfikacja teorii, opartych na bledzie naturalistycznym.

II Została podana dyspozycja § 26. Różnica między cechami naturalnymi i nienaturalnymi została ujęta jako różnica cech istotnych i nieistotnych. Toczyła się dyskusja na temat, czy możliwe jest z punktu widzenia teorii poznania przyjąć przez Moore'a podział cech na posiadające byt samodzielny oraz bytu samodzielnego i nieposiadające.

III Została podana dyspozycja §§ 27 i 28.

IV Zostało podane streszczenie § 27.

Sekretarz Seminarjum Sergijusz Arsieńjew.

29-go stycznia 1928r.

97

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 23-go stycznia 1928r.

Obecni według listy obecności.

Treścią zebrania była interpretacja §§ 27-29 „Zasad etyki” Moore’a.

Tok rozważań był następujący:

I Toczyła się dyskusja na temat, czy da się utrzymać stanowisko, przyjmujące istnienie jedynie rzeczy dobrych?

II Zostało podane streszczenie § 27.

III Została podana dyspozycja § 28, przy czym toczyła się dyskusja na temat, czy korzystne jest ujmowanie rozumowań Moore’a w schematy?

IV Zostało podane streszczenie § 29.

Secretarz Seminarjum Seryjusz Arsiemijew.

29-go stycznia 1928r.

Seminarium Filozoficzne.

Kronika zebrania 30-go stycznia 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treścią zebrania była interpretacja §§ 29-32 „Zasad Etyki” Moore’a.

Tak rozważani były następujące:

I Zgodnie ze wskazówkami Moore’a została podana definicja i geneza ewolucjonizmu.

II Zgodnie ze wskazówkami Moore’a zostały sformułowane i poddane analizie krytycznej poglądy Spencera jako ewolucjonisty naturalistycznego.

III Zostało podane streżenie § 32.

Secretarz Seminarium *Sergijusz Arsielijew.*

12-go lutego 1928r.

Seminarium Filozoficzne.

Kronina zebrania 6-go lutego 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacja §§ 32-35 „Zasad etyki” Moore'a.

Ton rozważań był następujący.

I Wmyśl wskaźnika Moore'a zostały sformułowane i poddane analizie krytycznej poglądy Spencera jako hedonisty naturalistycznego.

II Toczyła się dyskusja na temat, jakie metody i dla jakich powodów należy stosować w etyce: empiryczne, czy intuicjonistyczne?

III Wmyśl wskaźnika Spencera został poddany analizie krytycznej ewolucjonizm w formie ogólnej.

Sekretarz Seminarium Seryjusz Arsenijew.

12-go lutego 1928 roku.

103

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 13-go lutego 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacja §§ 36-38 „Zasad Etyki” Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I Zostało podane systematyczne streszczenie § 36.

II Przy interpretacji § 37 toczyła się dyskusja na temat, czy można zaliczyć do teorii hedonistycznych poglądy, według którego należy pojąć „dobry” i „przyjemny” całkowicie się zlewają.

III Zostało podane systematyczne streszczenie § 38.

Secretarz Seminarjum Sergijusz Arsieńjew

4-go marca 1928 roku.

105

Seminarjum Filozoficzne.

Kronina zebrania 27-go lutego 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacja §§ 39-41 „Zasad Etyki” Moore’a.

Ten rozważań był następujący:

I Zostało podane systematyczne streszczenie § 39.

II Przy interpretacji § 40 toczyła się dyskusja na temat, czy Mill usiłuje uzasadnić hedonizm drogą odwołania się do powszechnej zgody, czy też drogą wskazania przypadków.

III Przy interpretacji § 41 toczyła się dyskusja na temat, czy słuszna jest przeprowadzona przez Moore’a analiza psychologiczna stanu posiadania.

Sekretarz Seminarjum Serghiusz Arsielijew

4-go marca 1928 roku.

907

Seminarjum Filozoficzne

Kronika zebrania 12-go marca 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania było syntetyczne ujęcie całości rozważań Moore'a, dotyczących heglonizmu naturalistycznego Milla.

Ton rozważań był następujący:

I została sformułowana w sposób wyraźny różnica między odwołaniem się do faktów doświadczenia bezpośredniego u Moore'a i Milla w wypadku, gdy chodzi o uzasadnienie twierdzeń, dotyczących celów ostatecznych.

II została ujęta w sposób wyraźny różnica między stanowiskiem Milla oraz stanowiskiem Moore'a w analizie psychologicznej stanu pożądania.

III została poddana krytycznej analizie psychologicznej stanu pożądania, przeprowadzona przez Moore'a.

IV zostało podane sformułowanie ostatecznego ustępu § 42.

Secretarz Seminarjum Serghiusz Arsenjew.

17-go marca 1928 roku.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 18-go marca 1928 roku.

Obecni podług listy obecności

Treść zebrania była interpretacja §§ 43-46 „Zasad Etyki” Moore’a.

Ton rozważań był następujący:

I Przy interpretacji § 43 zostały poruszone zagadnienia następujące:

1. W jakim związku do poprzednich rozważań Mill’a pozostaje jego twierdzenie że oprócz przyjemności istnieje inne rzeczy porządane?
2. Czy słuszne jest twierdzenie Moore’a, że, przyjmując, iż środek, prowadzący do jakiegoś celu jest zyskiem wspaniałym tego celu, zarzuca Mill odróżnienie zjawisk fizycznych i psychicznych?
3. Co znaczy powiedzenie Moore’a że „Mill zarzuca odróżnienie środków i celów, na którego ścisłym przeprowadzeniu opiera się właśnie jego system”?

II Zostało podane streszczenie całości rozważań Moore’a, dotyczących poglądów etycznych Mill’a.

III Przy interpretacji §§ 45 i 46 toczyła się dyskusja na temat, jaki rodzaj uzasadnienia ma na myśli Moore, przystępując do analizy i krytyki hedonizmu intuicjonistycznego Sidgwicka?

IV Przy interpretacji § 46 zostało poruszone zagadnienie, jak należy rozumieć twierdzenie Moore’a, że odpowiedź na pytanie, jakie rzeczy są dobre jako cel, nie podlega dowodowi ścisłemu dlatego, iż odpowiedź poprzednia, dotycząca znaczenia terminu „dobre”, podlegała tego rodzaju dowodowi?

Sekretarz Seminarjum Siergijusz Arwieńjow.

20-go marca 1928 roku.

m

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 23-go kwietnia 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania było czytanie i interpretacja §§ 46-48 „Zasad Etyki”

Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I Przy interpretacji §46 zostało poruszone zagadnienie, w jakim stosunku pozostaje analiza krytyczna hedonizmu intuicjonistycznego do poprzednich rozważań Moore'a.

II Zostały ujęte w forms ścisła rozważania Moore'a, zawarte w § 47.

III Przy interpretacji § 48 toczyła się dyskusja na temat, czy nie można bronić teorii różnie jakościowych przyjemności, wnosząc z analogji: „wartość - przyjemność”.

Sekretarz Seminarjum Sergiusz Arsiencjew.

30-go kwietnia 1928 roku.

Seminarjum Filozoficzne

113

Kronika zebrania 30-go kwietnia 1928 roku

Obieni podług listy obecności.

Treść zebrania Było czytanie i interpretacja §§ 48-50 „Zasad Etyki”

Moore'a.

Tok rozważań był następujący:

I Przy interpretacji § 48 zostały poruszone zagadnienia następujące:

1. Została zrobiona uwaga, że pojęcia „przyjemności wogóle” i „bawa wogóle”,
któremi posługuje się Moore w swej argumentacji przeciw Millowi, nie posiadają odpowiedni-
ków realnych.

2. Zostało sformułowane pytanie, czym się różni jakość przyjemności od jej wartości?

II Zostało podane streszczenie § 49.

III Zostało podane streszczenie § 50.

Sekretarz Seminarjum Siergiejusz Arsieńjew.

6-go maja 1928 roku.

115

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 7-go maja 1928 roku.

Obecni podług listy obecności

Treść zebrania była interpretacja §§ 50 i 51 „Zasad etyki” Moore’a.

Tok rozważań był następujący:

I Pierwszy krok w rozumowaniu Sidgwicka.

II Krytyka argumentacji Sidgwicka przez Moore’a.

III Krytyka kontrargumentacji Moore’a.

IV Drugi krok w rozumowaniu Sidgwicka.

V Dyskusja na temat, jak się ostatecznie przedstawia przyrosty

przez Sidgwicka podział rzeczy, będących przedmiotem oceny etycznej.

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Arsiencjew.

12-go maja 1928 roku.

117

Seminarjum Filozoficzne

Kronika zebrania 14-go maja 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją §51 „Zasad etyki” Moore'a.

Tok rozważań był następujący:

I W związku z krytyką argumentacji Moore'a toczyła się dyskusja na temat, czy można wyobrazić dobro, które nie było by pomyślane przez istoty świadome.

II Zostały ujste - w formie ściśle argumenty Sidgwicka, za pomocą których uzasadnia on twierdzenie, iż jedynym dobrem jest przyjemność.

Sekretarz Seminarjum Siergiej Arsienjew.

23-go maja 1928 roku.

Seminarium Filozoficzne

Kronika zebienia 21 maja 1928 roku.

Obecni podług listy obecności:

Treścią zebienia było czytanie i interpretacja §§ 51-52 „Zasad Etyki”

Moore'a.

Ton rozważań był następujący:

I Ostatni argument Sidgwicka: - zdrowy rozsądek przypisuje cnotę wartości jedynie ze względu na przyszłość.

II Pierwszy kontrargument Moore'a: - rzecz hedonistyczna należy określić w tym sensie, że jedynym dobrem jest nie przyjemność, lecz świadomość przyjemności.

Secretarz Seminarium Siergiejusz Asienj'ew.

23-go maja 1928 roku.

Seminarium FilozoficzneMinuta zebrania 4-go czerwca 1928 roku.Obecni podług listy obecności.Treść zebrania było czytanie i interpretacja §§ 52-55 „Zasad etyki” Moore'a.Tak rozważani był następujący:

1. Interpretacja rozumowania Moore'a, w wyniku którego dochodzi on do wniosku iż przyjemności nie jest jedynym dobrem.
2. Dyskusja na temat, czy wprowadzone przez Moore'a odrośnienie przyjemności oraz świadomości jej towarzyszącej obowiązuje hedonistów?
3. Interpretacja rozumowania Moore'a, w wyniku którego dochodzi on do wniosku, że świadomości przyjemności nie jest jedynym dobrem.

Sekretarz Seminarium Sergiusz Arsieńjew.

10-go czerwca 1928r.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 18-go czerwca 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacja §§ 52-57 „Zasad etyki” Moore’a

Ten rozważań był następujący:

I Została podana dyspozycja §§ 52-57.

II Toż była się dyskusja na temat, czy twierdzić, że tezie hedonistycznej

należy nadać sformułowanie: „jedynie świadomości przyjemności jest dobra”

nie popełnia Moore błędów następujących:

- 1) wyrażenie przeciwno „zasadzie jedności organicznych”,
- 2) błędność terminologii?

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Aisienjew

20-go czerwca 1928 roku.

Seminarium Filozoficzne

Kronika zebrania 25-go czerwca 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacja §§ 56 i 57 „Zasad Etyki” Moore’a.

Ton rozważań był następujący:

- I Została poddana szczegółowej analizie treść § 56.
- II Przy interpretacji § 57 zostało podane sumaryczne streszczenie §§ 45-57, zawierających krytykę hedonizmu intuicjonistycznego.

Sekretarz Seminarium Siergiejusz Arsiemjew.

19-go czerwca 1928 r.

Seminarjum filozoficrne.

Rok akadem. 1928/29.

123

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 8-go października 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja 1-go rozdziału rozprawy Lipps'a „Das Problem der Willensfreiheit.” (do ustępu, zaczynającego się od słów: „Demnach wäre die Freiheit einin
lehrer Wahn...“ na str. 6).

Tam rozważać był następujący:

I Stwierzenie i interpretacja tekstu.

II Dyskusja na temat, czy rozewienie przymus fizyczny jest uszpowaniem woli.

Weigga dyskusji został przytoczony i poddany szeregowej analizie przykład uszpowania woli przez stan chorobliwy działającego osobnika.

Secretarz Seminarjum Sergyusz Arsenjew.

10-go października 1928 roku.

Seminarijum Filozoficzne.

Kronika zebrania 15-go października 1928r.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja 1-go rozdziału rozprawy Lipska:

- "Das Problem der Willensfreiheit" (od ustępu, zaczynającego się od słów: "Demnach wäre die Freiheit ein Lehrer Wahn" na str. 6 do ustępu, zaczynającego się od słów: - "Darin enthüllt sich uns der Kern der Auffassungsweise Kants..." na str. 9).

Tak rozważań był następujący:

I Interpretacja tekstu:

1. Autor formułuje swoje zadanie jako próba rozwiązania zagadnienia wolności woli metodą rozwiązywania sprzeczności.
2. Jans przytacza trudności, z rozwiązaniem tego zagadnienia powiązanych, autor przytacza odnośne rozważania Kanta z "Krytyki praktycznego rozumu".

II Dyskusja na temat, czy na poziomie odpowiedzialności moralnej można opierać dowód istnienia wolności woli.

Sekretarz Seminarijum Siergijusz Arszienjew.

17-go października 1928 roku.

Seminarjum Filozoficzne

Kronika zebrania 29-go października 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja rozprawy Lipps'a: "Das Problem der Willensfreiheit" (od ustępu, zaczynającego się od słów: "darin enthält sich der Kern der Auffassungsweise Kants", do końca I-go rozdziału).

Tem rozważań był następujący:

I Interpretacja Kanta:

- 1) wolność i determinizm u Kanta;
- 2) wolność i determinizm w dramacie Schiller'a: "Wallenstein";
- 3) Sformułowanie zagadnienia wolności woli u Lipps'a.

II Dyskusja na temat, z pomocą jakiego rozumowania można od faktu istnienia sumienia przejść do stwierdzenia istnienia powszechnych praw moralnych.

Secretarz Seminarjum Sergyusz Lszienjew

30-go października 1928 roku.

Seminarjum filozoficzne.

Kronika zebrania 5-go listopada 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja II-go rozdziału rozprawy Lippsa: "Das Problem der Willensfreiheit" (do usłuchu, zaczęła się od słów: "Diese durch Sokrates begründete Betrachtungsweise brachte Plato zu deutlich ausgeprägter Darstellung" na str. 18)

Ten rozdział był następujący:

I Mitologiczny pogląd na świat (charakterystyka ogólna).

II Filozoficzny pogląd na świat.

1. Charakterystyka ogólna.
2. Poszczególni filozofowie (do Platona).

Secretarz Seminarjum Sergijusz Arsienski.

6-go listopada 1928 r.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrań 12-go listopada 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrań była lektura i interpretacja II rozdziału rozprawy Lipsa:

„Das Problem der Willensfreiheit“ (od ustępu, zaczynającego się od słów: „Diese durch Sokrates begründete Betrachtungsweise“, na str. 18 do ustępu, zaczynającego się od słów: „Demgegenüber steht indessen Aristoteles“, na str. 21).

Ton rozważań był następujący:

I Rekapitulacja rozważań poprzednich.

II Platon.

1. Znaczenie pojęcia rozumu u Platona.

2. Platon a wolność woli.

Secretarz Seminarjum Siergijusz Arszonijew

13-go listopada 1928 roku.

Seminarium Filozoficzne.

Kronika zebrania 19-go listopada 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lekture i interpretacja II-ga rozdziału rozprawy Lippsa:

„Das Problem der Willensfreiheit“ (od usłp, zaczął najsciejś od słów: „Demgegenüber macht indessen Aristoteles“, na str. 21 do usłp, zaczął najsciejś od słów:

Es ist ferner das Handeln...“, na str. 25)

Tak rozważen był następujący:

I Wolności woli u Arystotelesa.

II Zestawienie poglądów Platona i Arystotelesa.

III Krytyka poglądów Platona i Arystotelesa.

Secretarz Seminarjum Seryjusz Arsielijew.

20-go listopada 1928 roku.

147

Seminarij um Filozofične.

Kronika zebnanja 26-go listopada 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Trećcia zebnanja była lektura i interpretacja II-go rozdziału rozprawy Kippa:

- „Das Problem der Willensfreiheit.“ (od ustępu, zaczynającego się od słów: „Es ist fernher das Handeln...“, na str. 25 do ustępu, zaczynającego się od słów: „Diese Auffassungsweise erhält bei den Neoplatonikern“..., na str. 29).

Ten rozdział był następujący:

- I Zagadnienie wolności woli w filozofji greckiej (rekapitulacja)
- II Krytyka intelektualizmu Platona i Arystotelesa.
- III Intelektualizm a powzięta przyzwołość.

Secretarz Seminarij um Serghij us Arsenij us

27-go listopada 1928r.

143

Seminarjum Filozoficzne

Kronika zebrania 3-go grudnia 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja II-go rozdziału rozprawy Lippsa: „Das Problem der Willensfreiheit“ (od ustępu, zaczynającego się od słów: „Diese Auffassungsweise erhält bei den Neoplatonikern ihre Ausprägung“, na str. 29 do końca rozdziału).

Tem rozważań był następujący:

- I Wolność woli a Opatrzność Boska.
- II Wolność woli u Neoplatoników.
- III Ostateczna ocena intelektualizmu starożytnego z punktu widzenia zagadnienia wolności woli.

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Arsićinjew.

4-go grudnia 1928r.

MT

Seminarjum filozoficzne.

Kronika zebrania 11-go grudnia 1928 roku

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja III-go rozdziału rozprawy Zippa: - „Das Problem der Willensfreiheit” (od początku rozdziału do ustępu, zaczynającego się od słów: - „Dass wir den Kern oder das Wesen des Menschen...”, na str. 33).

Temat rozważań był następujący:

1. Pojście wiary w filozofii Augustyna.
2. Dyskusja na temat, czy wiara u Augustyna należy rozpatrywać jako ogólny funkcję psychologiczną, czy też jedynie jako czynnik doświadczenia religijnego.

Sekretarz Seminarjum Serghiusz Arsenjew

15-go grudnia 1928 roku.

047

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 14-go stycznia 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja III rozdziału rozprawy Zippa: - "Das Problem der Willensfreiheit" (od ustępu, zaczynającego się od słów: "Dasz wir den Kern oder das Wesen des Menschen ...", na str. 33 do ustępu, zaczynającego się od słów: "Wir finden somit in der Lehre vom Willenswirken ...", na str. 35)

Tok rozważań był następujący:

I Wola a byt stworzony.

II Wola a byt niestworzony.

III Trzy momenty w działaniu woli.

Secretarz Seminarjum Seryjusz Arsenijew

15-go stycznia 1929 roku.

143

Seminarium Filozoficzne.

Kronika zebrań 21-go stycznia 1928 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrań była lektura i interpretacja rozprawy Xippia: „Das Problem der Willensfreiheit“ (III rozdział od ustępu, zaczynającego się od słów: „Um hierüber Klarheit zu gewinnen...“, do zdania, zaczynającego się od słów: „Seine Freiheit besteht darin...“ na str. 37).

Ton rozważań był następujący:

I Definicja woli jako bezpośredniej przyczyny działania.

II Konsekwencje.

III Ich niezgodność z nauką św. Augustyna.

Sekretarz Seminarium Siergijusz Arsienczen

22-go stycznia 1928 roku

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 28-go stycznia 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja III-go rozdziału rozprawy Zippa: -

- „Das Problem der Willensfreiheit“ (od zdonia, zaczynającego się od słów: „Seine Freiheit besteht darin“... na str. 37 do ustępu, zaczynającego się od słów: „zu dieser Einsicht führte in der Tat“... na str. 40)

Ton rozważań był następujący:

- I Jan woluntaryzm tłumaczy wahanie się pomiędzy wolnością a koniecznością.
- II Skutki racjonalizacji woluntaryzmu.

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Resiejew.

29-go stycznia 1929 roku.

Seminarjum FilozoficzneKronika zebrania 18-go Lutego 1929 roku.Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja rozdz. III-IV rozprawy Lips'a: „Das Problem der Willensfreiheit” (od ustępu, zaczynającego się od słów: „Zu dieser Einsicht führte in der Tat...”, na str. 40, do ustępu, zaczynającego się od słów: „Diese irrtümliche Auffassungsweise...”, na str. 45.)

Ton rozważań był następujący:

- I Deterministyczne konsekwencje racjonalizacji woluntaryzmu w nauce Zutra.
- II Wewnętrzna sprzeczność woluntaryzmu i intelektualizmu.
- III Różnice pomiędzy woluntaryzmem a intelektualizmem kosmologicznym.

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Arsienczyk.

20-go Lutego 1929 roku.

MSM

Obecni:

1. Zygmunt Plewako
2. Serjusz Kusienjew.
3. Majer Eisenstein
4. Hajunkowy
5. Janudafaul
6. J. Klausner
7. Josef Reutt
8. W. L.
9. [Signature]

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrań 25-go Lutego 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treścią zebrań była lektura i interpretacja IV-go rozdziału rozprawy Zippa :-

- "Das Problem der Willensfreiheit" (od ustępu, zaczynającego się od słów: "Diese irrthümliche Auffassungsweise...", na str. 45, do ustępu, zaczynającego się od słów: "Eine solche Lebenskraft", na str. 47).

Ton rozważań był następujący:

I Pojsie popędu jawu podstawowe pojsie mechanistycznego popędu na świat.

II Genesa mechanistycznego popędu na świat.

1. Helocentryzm a fizyka starożytna.

2. Powstanie podstawowych pojsi fizyki nowożytnej.

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Rześciński.

26-go Lutego 1929 r.

157

Seminarjum filozoficzne

Kronika zebrania 4-go marca 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja IV rozdziału rozprawy Kipp'a: "Das Problem der Willensfreiheit". (od zdania, zaczynającego się od słów: "Eine solche Lebenskraft.", na str. 47, do wstępu, zaczynającego się od słów: "Die Unbegreiflichkeit der von Descartes gelehren Wechselwirkung.", na str. 51).

Ton rozważań był następujący:

1. Ugruntowanie mechanizmu na polu fizykalnym.
2. Konsekwencje mechanizmu na polu filozofii.
3. Nauka Descartes'a.

Secretarz Seminarjum Sergyusz Arsińjew.

5-go marca 1929 roku.

159

Seminarium Filozoficzne.

Kronika zebrania 11-go marca 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była lektura i interpretacja IV-go rozdziału rozprawy Kippina: „Das Problem der Willensfreiheit“ (od ustępu, zaczynającego się od słów: „Die Unbegreiflichkeit der von Descartes gelehrten Wechselwirkung“..., na str. 51, do ustępu, zaczynającego się od słów: „Das Spinoza zu dieser Einsicht nicht kommen konnte“..., na str. 54).

Tak rozważać był następujący:

1. Metafizyka Spinozy.
2. Nauka Spinozy o woli i wolności.
3. Zależności i jawne psychizmy od fizycznych w filozofii Spinozy.

Sekretarz Seminarjum Seryjusz Ksiezajew.

12-go marca 1929 r.

161

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrań 18-go marca 1929 r.

Obecni podług listy obecności.

Trzeci zebrania była lektura i interpretacja IV-go rozdziału rozpraw Lippsa:

- "Das Problem der Willensfreiheit" (od zdania, zaczynającego się od słów: "Wir müssen aber bekennen"..., na str. 53 do zdania, zaczynającego się od słów: "Und ebenso wie die Körper"..., na str. 55).

Tem rozważań był następujący:

1. Źródła determinizmu spinozy.
2. Empirycy angielscy jako przedstawiciele mechanizmu psychologicznego.

Sekretarz Seminarjum Sergijusz Rusiejew.

19-go marca 1929 r.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika zebrania 22-go kwietnia 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była Pentura i interpretacja IV-go rozdziału rozprawy Lipps'a:

- "Das Problem der Willensfreiheit" (od zdania, zaczynającego się od słów: "Und ebenso wie die Körper...", na str. 55 do ustępu, zaczynającego się od słów: "Diesen Ausfühungen zufolge...", na str. 58).

Tem rozważań był następujący:

- I Mechanizm psychologiczny (charakterystyka ogólne).
- II Determinizm Hume'a.

Secretarz Seminarjum Seryjusz Arsićijew.

23-go kwietnia 1929 roku.

Seminarjum FilozoficzneKronika zebrania 29-go kwietnia 1929 rokuObecni podług listy obecności.Treść zebrania była lektura i interpretacja IV rozdziału rozprawy Lipps'a

„Das Problem der Willensfreiheit“ (od ustępu, zaczynającego się od słów: „Diesen Ausführungen zufolge“..., na str. 58 do ustępu, zaczynającego się od słów: „Wir müssen aber doch offenbar...“, na str. 61)

Temat rozważań był następujący:

1. Teoretyczna filozofia Hume'a
2. Nauka Hume'a o wolności i odpowiedzialności.
3. Krytyczna analiza poglądów Hume'a

Sekretarz Seminarjum Sergiusz Rysienjew.

30-go kwietnia 1929r.

167

Seminarjum filozoficzne

Kronika zebrania 6-go maja 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była postawa i interpretacja IV-go rozdziału rozprawy Zippa:-

- „Das Problem der Willensfreiheit“ (od ustępu, zaczynającego się od słów: „Wir müssen aber doch offenbar...“, na str. 61 do ustępu, zaczynającego się od słów: „Schem Descartes hat die Besonderheit...“, na str. 63).

Tak to, w jaki był następujący:

1. Analiza krytyczna poglądów Hume'a
2. Wywody estetyczne
3. Dyskusja na temat wzajemnego stosunku mechanizmu, energetyzmu i witalizmu.
4. Dyskusja na temat wzajemnego stosunku fizyki i psychologii u Hume'a.

Secretarz Seminarjum Siergiej Arsiencow.

7-go maja 1929 roku.

Seminarjum filozoficzne

Kronika zebrania 13-go maja 1929 roku.

Obecni podług listy obecności:

Treść zebrania była lekturą i interpretacją IV rozdziału rozprawy
Lippsa „Das Problem der Willensfreiheit“ (ustęp drugi na stronie 63
od początku do zdania: „Die Seelen, sagt Leibniz“...)

Temat rozważań był następujący:

1. Teoretyczna filozofia Spinozy.
2. Dyskusja na temat, jak należy rozumieć harmonijską współzależność

Secretar Seminarjum Siergiejusz Arsiencjew

14-go maja 1929r.

121

Seminarij um filozofijne

Kronika zbronia 3-go czerwca 1929 roku.

Obecni podług listy obecności.

Trzeci zbronia była interpretacją sprawozdań z lektury domowej za pierwsze półrocze 1928-29 r. a. (Kant: „Prolegomena zu jeder künftigen Metaphisik”).

Tem rozważań był następujący:

I Referaty na temat: „Jakie zagadnienia stawia Kant i do jakich dochodzi wyników w „Prolegomenach”.

1. Referat p. Arsenijewa (formalny punkt widzenia).
2. Referat p. Plewako (krytyczny punkt widzenia).
3. Referat p. Fydmena (materiałny punkt widzenia).

II Dyskusja

1. Plan dyskusji.
2. Zagadnienia interpretacyjne.

Secretarz Seminarij um Serijuz Arsenijew

4-go czerwca 1929r.

173
Seminarium Filozoficzne.

Kronika zebrania 10-go czerwca 1929 r.

Obecni podług listy obecności.

Treść zebrania była interpretacją sprawozdani z Perctury za pierwsze półroczie 1928-29 r. a. k. (Kant: „Prolegomena zu jeder künftigen Metaphisik“).

Ten rozważani był następujący:

I Krótkie dokładne streszczenie „Prolegomen“.

II Dyskusja na temat: „początek racjonalistyczny a empiryczny w systemie Kanta“.

Secretarz Seminarium Szymon Krsieniewicz.

11-go czerwca.

Seminarjum filozoficzne

Kronika zebrania 17-go czerwca 1929 roku

Obecni podług listy obecności

Treść zebrania była lektura i interpretacja IV-gó rozdziału rozprawy Lippsa: „Das Problem der Willensfreiheit” (od zdania, zaczynającego się od słów: „Die Seelen sagt Leibniz”... na str. 63 do ustępu, zaczynającego się od słów: - „Die von Leibniz geforderte prästabilierte Harmonie”... na str. 65).

Tok rozważań był następujący:

I Nowoczesna filozofia Leibniza.

II Zagadnienie wolności woli u Leibniza.

Sekretarz Seminarjum Siergijusz Krsienjew.

18-go czerwca 1929r.

S e m i n a r j u m f i l o z o f i c z n e
1929/30.

Kronika

zebrania 14-go października 1929r.

Obecni: podług listy obecności

Treścią zebrania była lektura i interpretacja przedmowy do rozprawy Stürzingera „Die sittlichen Forderungen“

For rozważań był następujący:

- I Analiza definicji etyki jako nauki
o wartościach moralnych
- II Analiza definicji etyki jako nauki
o postulatach moralnych.
- III Stosunek etyki do psychologii oceny
etycznej

Wilno dn 20/X 29r.

Secretarz Seminarjum
Andrzej Surkow.

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania dn 21-go października 1929r.

Obecni: podług listy obecności

Freitag zebrania była interpretacja rozdziału I-go rozp. Störringa "Die sittlichen Forderungen" od pojęcia i do stów: "Lehrreich sind sodann" na str. 6.

Tok rozważań był następujący:

I. Rekapitulacja treści wstępu: wrupetnienie analizy definicji etyki z punktu widzenia epistemologii i metodologii nauk.

II. Metoda Störringa jako przejście od analizy negacji etyki do teorii pozytywnej w jej zakresie

III. Sprawa definicji i krytyki sceptycyzmu etycznego

- 1/ Stanowisko etyczne sofistów w historii filozofii nowożytnej
- 2/ Uwagi krytyczne o nauce Kallistosa
a/ Ocena wartości wyników jego obserwacji psychologicznej
b/ stanowisko psychologiczne Störringa

Dyskusja w sprawie pojęć etyki heteronomicznej a autonomicznej w związku z punktem III-2.

Wilno dn 27/X 29r

Sekretarz Seminarjum
Andrzej Suwron

Kronika

zebrania 28-go października 1929r.

Obecni: podług listy obecności

Treść zebrania była interpretacją r-tu I-go rozprawy Störzinga „Die sittlichen Forderungen“ od słów:
„Lehrreich sind sodann...“ aż do końca rozdziału.

Ton rozważań był następujący:

- I. Rekapitulacja rozważań poprzednich
- II. Historia sceptycyzmu etycznego w filozofii starożytności
- III. Analiza treści poglądów Arystypa jako systemu hedonistycznego

Dyskusja nad pojęciem hedonizmu

- IV. Sprawa istnienia obiektywnych wartości etycznych
 - a. Poglądy sceptyków młodszych na kwestję możliwości ogólnych sądów etycznych
 - b. Analiza krytyki tych poglądów przez Störzinga

Dyskusja w sprawie logicznego charakteru argumentacji Störzinga

- V. Psychologiczna ^{- poznawcza} strona teorii sceptycyzmu
 - a. Negacja bezpośredniości danych intuicji etycznej jako źródła sceptycyzmu
 - b. Pozytywne znaczenie sceptycyzmu etycznego z punktu widzenia postępu teorii psychologii oceny etycznej

Wilno dn 30/29r.
X

Sekretarz Seminarjum

Andrzej Surkowski

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 18-go listopada 1929 r.

Obeeni: podług listy obecności

Treści zebrania była interpretacja tekstu r-tu I-go części II
rozprawy Störzinga „Die sittlichen Forderungen“ od początku r-tu
do §2 tegoż r-tu.

Porozważania był następujący:

I Rekapitulacja rozważań poprzednich

II Porównanie teorii Mandeville'a z poglądami sceptyków
antycznych

III Analiza trzech podstawowych twierdzeń Mandeville'a jako
racji sceptycyzmu etycznego

Dyskusja w sprawie definicji pojęcia normy etycznej

IV Krytyka twierdzeń Mandeville'a przez Störzinga

1. Strona materialna argumentacji

2. Natura logiczna dowodów Störzinga

Wilno
dn. 19/XI 29 r

Sekretarz Seminarjum
Andrzej Surrow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 25-go listopada 1929r.

Obecni: podług listy obecności

Treścią zebrania była interpretacja §2-go r-tu I-go części II-jej rozprawy Störinga "Die sittlichen Forderungen" od początku paragrafu do słów: "Sehr lehrreich ist...."

Porozważań był następujący:

1. Analiza metody Störinga jako
a) studjum systemów etyki celem pojęciowej charakterystyki jej norm
b) naukowego uzasadnienia tych ostatnich
2. Definicja eudajmonizmu
3. Poszczególne typy eudajmonizmu
4. Sokratesowska teoria etyki

Dyskusja w sprawie subiektywistycznych i psychologizujących elementów nauki Sokratesa

6. Eudajmonizm uniwersalny

7. Metoda znalezienia kryterjum dobra u Hume'a

Dyskusja na temat psychologicznego znaczenia terminu „bestronność obserwacji”

8. Utylitarystyczna definicja dobra przez Mill'a

9. Intuicyjny charakter dowodu słuszności tej ostatniej

10. Ocena psychologicznych zarzutów przeciwko definicji Mill'a

11. Interpretacja metodologiczna punktu wyjścia etyki Mill'a w związku z założeniami teorii dóbr bezwzględnych.

Wilno dn 26/29v
XI

Sekretarz Seminarjum
Andrzej Surdow.

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 2-go grudnia 1929r.

Obecni: podług listy obecności

Treścią zebrania była interpretacja r-tu I-go części II-jej rozprawy Störing'a "Die sittlichen Forderungen" od słów: "Setz lehrreich ist.... do końca rozdziału

For rozważań był następujący.

1. Zagadnienie: czy uwzględnienie motywów działania przy materialnej definicji kryterjum dobra nie jest sprzeczne z deterministycznym stanowiskiem Hume'a

2. Eudajmonizm Mill'a

a/ ogólne przedstawienie stanowiska Mill'a

b/ analiza eudajmonizmu (ciąg dalszy)

c/ krytyka stanowiska Mill'a

Wilno dn 8/XII 29r.

Sekretarz Seminarjum

Andrzej Surkowski

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania dn. 9-go grudnia 1929 r.

I. obecni: według listy obecności

II. Treść zebrania: była interpretacja rozdziału II-go rozprawy Störringa „Die sittlichen Forderungen” od początku r-tu do słów: „Fragt Paulsen.....”

III. Tem rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich
2. Psychologiczny punkt widzenia Störringa przy interpretowaniu teorii Paulsena
3. Analiza Paulsenowskiej psychologii czynu
4. Krytyka psychologicznych założen eudajmonizmu ze stanowiska energistycznego

Sekretarz Seminarjum

A. Surinow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 13-go stycznia 1930 r.

I. Obecni: podług listy obecności

II. Treścią zebrania była interpretacja rozdziału II-go części II-iej rozprawy Störzinga „Die sittlichen Forderungen” od słów: „... fragt Paulsen ...” do końca rozdziału

III. Tok rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja i komentarz do rozważań poprzednich:
 - a. Analiza etyki Arystotelesa jako eudajmonizmu etycznego
 - b. Wyobrażenie przyjemności jako bodziec a cel postępowania p-g Spinozy
2. Analiza krytyczna eudajmonizmu przez Paulsena:
 - a. Teoretyczna zależność między sposobami ujęcia przyjemności jako bodźca a celu postępowania
 - b. Teza eudajmonizmu w znaczeniu sensu ogólnego -
- twierdzącego
 - c. Charakter logiczny dowodu przeciwko eudajmonizmowi
3. Strona pozytywna poglądów Paulsena
Dyskusja, dotycząca teleologicznej, normatywnej i przedmiotowej zasad podziału poglądów etycznych.
 - a. Perfekcjonizm w teorii Paulsena
 - b. Paulsenowska interpretacja terminu „teleologizm” a kwestja jego znaczenia logicznego.
 - c. Identyfikacja dobra z kryterjum tegoż
4. Teoria Paulsena w świetle zarzutów Störzinga:
 - a. Pojęciowa charakterystyka dobra przy braku dowodów słuszności twierdzeń wartościujących
 - b. Brak kryteriów dotyczących alternatyw kryterium
 - c. Niemożliwość porównawczej oceny moralnej kryteriów jako argument bezcelowości określenia celu ostatecznego

Sekretarz Seminarjum
A. Surikow.

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 20-go stycznia 1930r

I. Obecni: postług listy obecności

II Treść zebrań była interpretacją rozdziału III-go części II-iej rozprawy Störzringa „Die sittlichen Forderungen“ od początku r-tu do otów: wähle ich die Ethik von Kant und Theodor Lipps.“

III. Temat rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja szeregu rozważań poprzednich:

m.in. a/ Analogja między energizmem a eudajmonizmem pod względem logicznego stosunku etyki celów do etyki skutków / efektów / w zakresie ogólnym każdego z tych obu kierunków

b/ Analiza metodologiczna stosunku pojęciowej charakterystyki dobra do dowodu etycznego w związku z kwestją słuszności sądów wartościujących.

2. System podziału teorii etycznych przez Störzringa

Dyskusja w sprawie znaczenia terminu:

„pierwotny cel postępowania etycznego“

Sekretarz Seminarjum

Andrzej Surkow.

Kronika

zebrania 27-go stycznia 1930r

I. Obecni: podług listy obecności

II. Treść zebrania była interpretacja rozdziału III-go części II-jej rozprawy Störzing'a "Die sittlichen Forderungen" od słów: "..... wähle ich die Ethik von Kant und Theodor Lipps" do słów: "..... keinen Wert hat"

III. Temat rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich

2. Analiza etyki Kanta

a. Obiektywny charakter norm praktycznych

b. Subiektywny charakter moralnych etycznych

Sekretarz Seminarjum

Andrzej Surkow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 3 lutego 1980 r.

I. Obecni - podług listy obecności

II. Treścią zebrania była interpretacja rozdziału III-go części drugiej rozprawy Störinga „Die sittlichen Forderungen“ od słów: „Wenn wir der Würdigung zuwenden, ...“ do słów „nimmt sein Moralprinzip“

III. Tok rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich
 - a. Stosunek wzajemny „normy praktycznej“ a „maksymy“ w postępowaniu moralnym
 - b. Kryterium psychiczne w postępowaniu w świetle teorii pryncypowości Kanta

Dyskusja w sprawie metody uzasadnienia prawa moralnego przez Kanta

2. Racja rygorystyczna etycznego w świetle założeń Kanta.
3. Nerytoryczna i metodologiczna krytyka etyki Kantowskiej przez Störinga
4. Analiza elementów etyki Lipps'a w ramach podwójnego podziału dychotomicznego

Secretarz Seminarjum

A. Suricow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 10-go lutego 1930 r

Obecni - podług listy obecności

Treścią zebrania była interpretacja r-lu III-go części II-ej rozprawy Stürzinger „Die sittlichen Forderungen“ od słów: „Bevor wir das entwickeln.....“ do końca rozdziału

Temat rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich
2. Analiza krytyczna pojęcia dobra w etyce

Lipp'sa

- a) Czy definicja dobra u Lipp'sa nie jest zaciężna?
- b) Kwestja kryteriów dobra a jego definicja

Sekretarz Seminarjum

A. Surkow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 17-go lutego 1930r.

I. Obecni: podług listy obecności

II Treścią zebrania była interpretacja r-lu IV-go rozprawy

Storring'a „Die sittlichen Forderungen”

III Tok rozważań był następujący

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich
2. Definicja etyki obiektywnych wartości duchowych
- 3 System etyczny Hegla
 - a/ Metafizyczne przesłanki etyki Hegla
 - b/ Etyka Hegla
 - c/ Krytyka etyki Hegla
- 4 System etyczny Wundta
 - a/ Psychologiczne przesłanki etyki Wundta
 - b/ Etyka Wundta
 - c/ Krytyka etyki Wundta

Sekretarz Seminarjum
Andrzej Surkowski

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 24-go lutego 1930 r

I-Obecni - podług listy obecności

II Treścią zebrania była interpretacja działu II-go części II-jej rozprawy Störing'a: „Die sittlichen Forderungen“ od początku do słów: „Wir vollziehen die Synthese so.....“

III Tok rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich:

Hegel, Wundt

2. Rozważania następne:

a) Podwójne zadanie etyki

b) Dwojaki znaczenie terminu: zasada

c) Dwojaki charakter oceny etycznej

etycznej:

α) ocena indywidualnie uwarunkowana

β) ocena socjalnie uwarunkowana

3. Różnicowanie logiczne pojęcia dobra

a) charakter niższych gatunków dobra

b) charakter wyższych gatunków dobra

c) wzajemny stosunek wyższych i niższych

gatunków dobra

Secretarz Seminarjum

Andrzej Surkon

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 10-go marca 1930 r.

I. Obecni: podług listy obecności

II. Przedmiotem rozważań była interpretacja dzieła II-go rozprawy Störzing'a "Die sittlichen Forderungen" od słów "Hier kommen zwei Faktoren "do stów", die höheren Prinzipien voraussetzen."

III. Tok rozważań był następujący

1/ Rekapitulacja i uzupełnienia z rozważań poprzednich

a/ Pogląd Störzing'a na sposoby uwarunkowania zasad etycznych

2/ Metodologiczne punkty wyjścia przy wypracowywaniu zasad postępowania podług Störzing'a jako:

a/ niższego rodzaju norm moralnych

b/ wyższego rodzaju norm moralnych

3/ Główne rodzaje norm moralnych a ich wartość

naukowa: a. w eudajmonizmie etycznym — a energizmie

b. w etyce formalnej (Kant i inni)

c. kryterja skuteczności norm etycznych w etyce personalistycznej

d. Zasady etyki personalistycznej jako racja postulatów

energizystyczno-eudajmonistycznych

4/ Związek teoretyczny między kwestją genery psychologiczną a racją etyczną normy postępowania z punktu widzenia metodologicznych zasad etyki

5/ Zasadnicze momenty psycho-genery autonomji etycznej u Störzing'a w świetle §4.

Dyskusja w sprawie znaczenia terminu „osobowość” w interpretacji Störzing'a

Secretarz Seminarjum

A. Surikow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 24 marca 1930r.

Obecni : podług listy obecności

Treść zebrania była interpretacją dzieła V-go rozprawy Störringa „Die sittlichen Forderungen” od początku do słów: „Bevor wir.....” oraz lektura i interpretacja reszty dalszym do słów: „Man sieht leicht,....”

Porządek rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich

2. Kwestja „generalnego aktu woli” u Störringa

α/ Definicja terminu

β/ Psychogeneza gen. aktu woli a jej poszczególne czynniki:

a/ walka motywów czynu

b/ zwycięstwo motywu ujemnego

c/ powstanie dyspozycji aktualizującej

d/ identyfikacja przedmiotu postępowania z dyspoz. aktualizowaną

e/ szacunek dla samego siebie

ℓ₁ uwarunkowany indywidualnie

ℓ₂ " " społecznie

3. Typy strukturalne „wzrostów uczuciowych”

a/ wyrzuty sumienia przy generalnym akcie woli:

b/ odnawianie aktów woli na tle uczuć wartości

c/ " " " " heteronomicznych

d/ " " " " autonomicznych

e, odmiany uczucia negatywne

e₂ " " " " pozytywne

d/ sympatyczne odmiany uczuć etycznych

e/ inne drugorzędne odmiany uczuć

Dyskusja nad kwestją uzupełnień do powyższego opisu psychologicznego.

4/ Struktura psychologiczna godności moralnej
według Störring'a

Sekretarz Seminarjum

A. Surkow

Sbr

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 5-go maja 1930r.

Obecni - podług listy obecności

Przedmiotem zebrania była lektura i interpretacja działu II rozprawy Störzing'a "Die sittlichen Forderungen" od słów: "Man sieht leicht,..." do słów: "Wir weisen hier,..."

Tok rozważań był następujący:

I Ogólna rekapitulacja rozważań poprzednich.

1/ Rodzaje zasad moralnych

2/ Analiza historycznych postaci etyki m. i etyki personalistycznej na podstawie §I-IV.

3/ Opis psychologiczny jako moment metodyczny przy wprowadzaniu norm etycznych

a. Psychogeneza generalnego aktu woli

b. Stosunek psychologiczny między rodzajami norm etycznych

II. Kwestja stosunku m. pojęciami niższej normy etycznej a typem postępowania o motywie egoistycznym

1. Wnioskowanie o identyczności wartości etycznej rodzajów postępowania na podstawie tożsamości efektów.

2. Różnica w motywie postępowania jako czynnik odmiennej oceny etycznej (Störzing)

3. Sposób argumentacji Störzingo jako odwołanie się do faktów świadomości moralnej.

4. Ponocne typy tych ostatnich.

III. Charakterystyka niższej normy etycznej

ze względu na

1. Skutek: wzmożenie psychicznych funkcji życiowych wśród innych

2. motyw : wzmożenie
(a.) dyspozycji korzystnych etycznie oraz spełnienie
(b.) przepisów etycznych
3. Inne warunki psychologiczne:
α świadomość efektu czynu

Sekretarz Seminarjum

A. Surkow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 12-go maja 1930 v

Obecni - podług listy obecności

Treść zebrania była lektura i interpretacja działu II-go rozprawy Störzing'a "Die sittlichen Forderungen" od wstępu

II do słów "Für die Entwicklung....."

Tok rozważań był następujący.

I. Rekapitulacja rozważań poprzednich

II. Postępowanie, wynikające z moralnego porzucenia siebie

III. Analiza psychologiczna, wynikająca z szacunku do prawa moralnego

Sekretarz Seminarjum

Andrzej Turko

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 19 maja 1930r

Obeeni : podług listy obecności

Treścią zebrania była lektura i interpretacja
działu II-go rozprawy Störing'a „ Die sittlichen
Forderungen „ od stón „ Für die Entwicklung... „
do stón „ Ist eine autonome Achtung... „

Tok rozważań był następujący

I. Rekapitulacja rozważań poprzednich

II. Dalszy ciąg analizy psychologicznej
postępowania, wynikającego z racunku dla prawa
moralnego : uczucia wartości postępowania

Secretarz Seminarjum

A. Surkow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 26 maja 1930r

Obecni: podług listy obecności

Przedmiotem zebrania była lektura i interpretacja części III rozprawy Störzing'a "Die sittlichen Forderungen" do słów "..... Beweis der Gültigkeit ästhetischer Normen."

Temat rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich
2. Kwestja stosunku wartości niższych do wartości wyższego rzędu, opartych na znaczeniu do prawa moralnego
3. Dyskusja na temat:
 - a/ pojęcia przedmiotu formalnego a materialnego
 - b/ formalnego a materialnego sposobów określenia rodzajów postępowania moralnego w zastosowaniu do celów etyki osobowości
4. Sformułowanie głównego p-g Störzing'a aksjomatu etycznego

Sekretarz Seminarjum

A. Surkow

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 2-go czerwca 1930r

Obeeni: podług listy obecności

cz. III

Treść zebrania była lektura i interpretacją rozprawy

Störinga "Die sittlichen Forderungen" od słów

"vollzogene Beweis der Gültigkeit ästhetischer Normen"

do słów "Bevor wir nun näher angehen".

Tę rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich
2. Rozróżnienie formalnej a materialnej strony normy etycznej p-g Störinga
3. Psychologizm a metode moralno-psychologiczna w związku z rozróżnieniem powyższem
4. Logiczny warunek skuteczności normy etycznej a jej kryterium psycho-genetyczne

Sekretarz Seminarjum

Andrzej Surkowski

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

zebrania 23 czerwca 1930 r. 1)

I. Obecni: podług listy obecności

II Treść zebrania była interpretacją szczegółową części III-ej oraz ogólna całości rozprawy Störing'a "Die sittlichen Forderungen"

III Temat rozważań był następujący:

1. Rekapitulacja rozważań poprzednich

2. a. Różnica formy dowodu formalnej
a merytorycznej norm etycznych

b. Kwestja stosunku między funkcjami intelektualnymi, emocjonalnymi a psychogeneg wartościowania

Dyskusja na temat naturalistycznej a psychologizującej formy dowodu norm etycznych

3. a. Metoda i treść ogólnego sformułowania norm etycznych w rozprawie Störing'a

b. Sposób uzasadnienia tych ostatnich

Sekretarz Seminarjum

Andrzej Surkowski

1/ ostatnie zebranie Seminarjum w r. a. 1929/30.

Seminarium filosofice.

r. ak. 1930/31.

192

Seminarjum Filozoficzne.

KRONIKOŁ.

zebraniu z dnia 30 czerwca 1931 r.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrania stanowi: I Interpretacji (Koł. Seidenówna) § 8 rozdz. I cz. II dzieła J. Kotarbińskiego p.t. „Elementy...“ II Powtórzenie całego rozdziału I. —

Tok rozważań:

1. Postawa realizmu radykalnego wobec sporu na tem. stosunku między elementami treści a czem innym.
2. Spór na terenie radykalnego realizmu o tem, czy przedmiotom zewnętrznym przysługują jakości zmysłowe, czy nie.
3. Wolna postawa realisty radykalnego wobec pytania o widzialność przedmiotów zewnętrznych. —
4. Siła i słabość poglądu że pewne zdania spostrzegawcze literalnie rozumiane są prawdziwe, inne fałszywe.
5. Wyjaśnienie co do pozornej sprzeczności między twierdzeniem o nieistnieniu wydarzeń a rozważaniem na temat wyobrażenia.

Wilno dn. 11. X. 31 r.

Kronika

zebrania z dnia 22 czerwca 1933 roku.

Obecni: Według listy obecności: _____

Treść zebrania stanowi I - powtórzenie § 6. § 5 oraz II - interpretacja § 6. /kol. Szyndelmanówna/ § 7. /kol. Fietkiewicza/ dzieła J. Kotowbińskiego p. t.: „Elementy.....” _____

Tok rozważań: II.

§ 6. I. Określenie fenomenalizmu epistemologicznego i metodologicznego -

II. Stosunek fenomenalizmu do nauki,

1. Fenomenalizm w ogóle i o charakterze empirycznym. _____
2. Zasada podziału na fenomenalizm epistemologiczny i aprioryczny.
3. Różnice między fenomenalizmem metafizycznym i metodol.

§ 7. I. Sformułowanie realizmu radykalnego. _____

1. Charakterystyka ogólna. _____
2. Stanowisko realizmu radykalnego w stosunku do innych.

II. Rozwinięcie realizmu radykalnego - podanie tez. _____

Wnio 29. 11. 311. tego - podanie tez. _____

Kronika

Zebrania z dnia 15 czerwca 1931 rok.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie § 3, § 4. analizowano swobodnie; II - interpretacja § 5. /p. Woyczyńska/ II części dnia Tadeusza Kotarbińskiego p.t. „Elementy.....”

Tok rozważań: II.

§ 5.

1. Sformułowanie realizmu naiwnego. _____
2. Rozwinięcie realizmu naiwnego i stosunku do niego realizmu krytycznego.
3. Druga postać realizmu naiwnego i odpowiadające mu realizmu krytycz.
4. Realizm naiwny w trzecim znaczeniu i realizm krytyczny w trzecim znac.

Wilno. 29. VI. 31 r.

Kronika

Zebrańia z dnia 8. sierpnia 1930 roku.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrańia stanowi powłórenie §1, §2 str. II dzieła G. Kotarbińskiego p.t. „Elementy...“ oraz interpretacja §3. §4. Kol. Czarniecka. / —————.

Tok rozwojów:

§3.

1. Wstęp. Inauguracja terminologiczna.
2. Sformułowanie tezy idealizmu. —————.
3. Argumentacja. —

§4.

1. Określenie idealizmu.
2. Pisz argumentów realizmu. —————.

Litwo 15. VI. 380.

Seminarium Filozoficzne

Kronika

zebrania z dnia 1. czerwca 1931 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi interpretacja §1 oraz §2 or. II dzieła Tadeusza Kotarbińskiego p.t. „Elementy teorii poznania, logiki formalnej i Metodologii nauk.” Interpretuje kol. Kantman. _____

Temat rozważań:

- §1. Wyobrażenia sporne, od-
twórcze i wytwórcze. _____
- §2. Przedmiot i treść wyobrażenia.

Wpisz dnia 7. VI. 1931 r.

Kronika

Zebrowia z dnia 18. V. 1931. roku. —

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrowia stanowi: I - powtórzenie c. V. oraz II - interpretacji § 52 - § 56 wyprawy Leo. Paula Blaujeina p. t. „Przedstawienia i imaginy.”

Tok rozważań:

- § 52. Przedstawienia quasi nieowekwatywne.
 § 53. Wykres. —————
 § 54. Stosunki między członami podziału.
 § 55. a. Stosunek klasyfikacji starej do nowej:
 na wyobrażenia i pojęcia. —————
 b. różnice między wyobrażeniami
 i pojęciami. —————
 c. różnice między wyobrażeniami,
 a imiami przedstawieniami. —————
- } Natomiast
} stosunki
- § 56. Stosunek wszelkich przedstawień do wyobrażeń zmysłowych. —————

Witno 31. V. 31. o.

KRONIKON.

zebrania z dniem 11 maja 1931 roku.

Obecni: Według listy obecności. —
Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie rozdz.
IV oraz II - interpretacja § 42 - § 46 /kol. Rulyski/,
§ 47 - § 48 /kol. Rzewyko/, § 49 - § 51 /kol. Zwierchow-
ka/ rozprawy Błomysteina pt. „Przedstawienia imag.”
Jok rozważow:

- § 42. Przedstawianie stonów psychicznych przedmiotów przedstowieni imaginatywnu.
- § 43. Problem intersubiektywnego przedmiotu imaginatywnego. —
- § 44. W jakim sensie przedstawienia imaginatywne są „aktami intencjonalnymi”
- § 45. Jakość aktu przedstawieni imaginat.
- § 46. Deskrpcja przedstawieni imaginat.
- § 47. Podział przedstawieni na wyobrażenia i pojścia i zaliczenie przedstawieni imag. do grupy wyobrazeń. —
- § 48. Różnice między wyobrażeniem spostrzawczem a wyobrażeniem imaginat. oraz między wyobraż. wotruemi imagin.
- § 49. Nowy podział ze względu na stos. treści prezentującej do intencjonaln. przedmiotu przedstawienia. —
- § 50. Treść oolekwatnna przedmiotowi.
- § 51. Przedstawienia quasiaolekwat. przedmiotowi.

Kronika

Zebrania z dnia 4 maja 1931 roku.

Obecni: Wezwanie listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I powtórzenie r. III oraz IV i interpretacja r. IV § 39 - Wskazanie wy Brousteina p. t. „Przedstawienia imaginatywne”

Tok rozważań: II.

- § 39 1. Dwa rodzaje unierny nastawienia.
- § 40 2. Przedstawienia imaginatywne jako podstawa innych ośrodków psychicznych.
- § 41 3. Przedstawienia imaginatywne jako podstawa ośrodków powstawania uczuć estetycznych i fantazyjnych.

Wilno dn. 10. V. 31 r.

242

Seminarium Filozoficzne.

KRONIKA

Zebrania z dnia 27 kwietnia 1931 r.

Obecni: Weating listy obecności:

Treść zebrania stanowi: I - Powtórzenie

§ 25-§ 30; II - Interpretacja § 31-§ 34. / kol

Nabożna/orał § 35-§ 40 / kol. Tajnsztick. /
rozprawy Blausteinu p.t. "Przedstawienia i magi-
[natywne]."

Tok rozważań: II § 31-34.

1. Stosunek wyglądu statycznego do przedmiotu i magiat. u p. odtwórc.
2. Różnice między przedstawieniem i magiatywnym a iluzją.
3. Teoria estetyczna / Teoria dantejskiego i Wilosetka. /
4. Argumenty Blausteinu przeciw teorii dantejskiego i Wilosetka. /

§ 35-40.

1. Przedstawienia odtwórcze lub wytwórcze.
2. O i magiatywnych przedstawieniach i magiat.
3. Położenie przedstawień i magiatywnych w świadomości.
4. Zmiana nastawienia.
5. Przedstawienia i magiatywno-
ne jako podstawa psycho logicz-
nej powstawania innych zjawisk psychicznych.

Witw ok. 3. V. 1931 r.

K r o n i k a

Zebrania z dnia 20 kwietnia 1931r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie materiału dotyczącego przerobionego; II - Interpretacja r. III / § 25-30 kol. Fielkiewicz, § 31-§ 33 kol. Nabożna / rozprawy Brousteina p.t. „Przedstawienia imaginatywne.

Tok rozważani: r. III, § 25-§ 30.

- I Wspólne własności treści prezentujących przedmiotów imaginat.
- II Treści prezentujące fantomowe i mefantomowe.
- III Wygrądy statyczne i dynamiczne.

Wilno dn. 26. IV. 1931r.

Seminarjum Filozoficzne:

KRONIKOL

Zebrań z dnia 16. marca 1934 roku.

Obecni: Według listy obecności. ~

Treść zebrań stanowi: I - Powtórzenie III od § 1-§14 rozprawy Braursteina p.t. „Przeobrażenie ideałów imaginatywnych” oraz II interpretacja § 15-§23 t. wzd. tejże rozprawy. /kol. J. Rytzki. ~

Tok rozważań.

- I Odróżnienie przedmiotów imaginatywnych od idealnych.
- II. Przedstawienia imaginatywne nie mogą być przedmiotem sądu.
- III Rodzaj materji
- IV. Różnica materji nie może być charakterystyczna dla przedmiotów imaginatywnych.
- V. Charakterystyka przedmiotów przez porównanie z przedmiotami imaginatywnymi.
- VI. O przedmiotach formalnych i materialnych.

Wilno dn. 19. IV.

KRONIKON.

zebraniu z dnia 7 marca 1931.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: a/ Powtórzenie I rozdziału pracy Błausteinop.t.: "Przedstawienia imaginatywne" roz. b/ interpretacja /kol. Koutimom/ II rozdziału tejże rozprawy. —————

Tok rozważań:

b/

- § 8. Charakterystyka przedstawień imaginatywnych.
- § 9. Cechy przestrzenne przedstawień imaginatywnych.
- § 10. Rzutowanie. —————
- § 11. Przedmioty pojedyncze imaginatywne - w przestrzeni imaginatywnej.
- § 12. Dalszy ciąg wywodów, dotyczącego przestrzeni.
- § 13. Stosunek przedmiotów imaginatywnych do czasu.

Wilno 16. III. 31.

Seminarium Filozoficzne.

Kronika

Zebranie dnia 2. lutego 1931 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi interpretacja
wstępu oraz I rozdziału pracy Blausstejnów
p. t. „Przedstawienia imaginatywne”.

/Kł. Szyndelmanówna/

Tok rozważań

1. Składniki przedstawienia.
2. Charakterystyka i wyję-
ne stosunki składników.
3. Podział przedmiotów.

Widno dn. 7. III. 1931 r.

К р о н и к о л

zebrania z dnia 23 lutego 1931 r.

Obecni: według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I Podanie przez p. profesora tematów prac na II półroczu b. roku akad: 1. „Główne składowiki i odmiany wyobraźni twórczej” na podstawie dzieła Ribot'a: „l'Imagination créatrice”, oraz 2. „Wpływ umię na procesy intelektualne” na podstawie Ribot'a „la logique des sentiments”. II Powołanie, III Analiza § 24. /kol. Krenjka/ oraz § 25 /kol. Tieszkewicz/ wypracowy Błausztajna p. f. „Husserlowyja nauka o akcie, treści i przedmiocie przedstawienia.

Tok rozwoju. III —

- § 24.
1. Wstęp.
 2. Wyobrażenia i odcienie
 3. Podział wyobrażeń ze względu na ich stosunek do przedmiotów.
 4. Uwagi doobłąkowe
 5. System odcieni w kasdorowa-
niu o wstąpi przedmiotów.
- § 25.
1. Nastawienie noetyczne i noematyczne
 2. Słowo (reolinkja)
 3. Pojęcie materji, jakości, istoty intencjonalnej i istoty poznawczej aktu rozumiane noematycz.
 4. Przedmiot noematyczny
 5. Odróżnienie przedmiotu noematycznego od sensu noematycznego.

W dniu dn. 1. III. 1931 r.

Kronika

zebrania z dnia 9 lutego 1931 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Powitanie,
II - analiza § 21 /kol. Nabożna/, oraz §§ 22, 23.
/kol. Kwieciewska/ rozprawy Bhausterna p.t.
„Husserlowykon nauka o akcie, treści i przed-
miocie przedstawienia”.

Tok rozważań: cz. II.

§ 21 cz. 1. Określenie pojęcia *pejmi naocz.*, jego stos. do mater.

a. Co to jest *pejmi naoczna*?

b. Stos. materji do *pejmi naocznej*.

c. składowiki materji. /*intuit. i sygnitywne*/

cz. 2, cz. 3. 3 rodzaje aktów:

a. Akty *mierzone*

b. akty *mysłowe i intuicyjne*.

c. *akty sygnitywne*.

cz. IV. Rozwinięcie stopni *pejmi naocz.*

a. *kokret.* /*bogactwo*/.

b. *żywość* *pejmi*.

c. *wartość* *walności* *pejmi*.

§ 22. 1. Wstęp.

2. Stosunek aktów do materji.

3. Stos. aktów do przedmiotu.

4. Co to znaczy, że akty w różny sposób od-
noszą się do przedmiotów.

§ 23. 1) Pojęcie istoty poznawczej aktów.

2. Pojęcie esencji aktów.

Kronika

Zebromia z dnia 19 stycznia 1930 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebromia stanowi: I - powtórzenie,
II - interpretacja §§ 20, 21 rozprawy
Blomsteina p.t. „Husserlowska nauka
o akcie, treści i przedmiocie przedsta-
wienia.”

Tok rozważań: II.

§ 20

I. Wprowadzenie terminu zna-
czenie idealne.

a. Stosunek znac. idealnego
do treści intencjonalnej.

b. Stos. znac. ideal. do przedmiot.

c. Stos. znac. ideal. do materji.

II Rozważanie term. „znac. ideal.”

§ 21

I Wprowadzenie pojęcia „pełni
nawoznej”

II Analiza poj. „pełni nawoznej”

III Stosunek „pełni nawoznej” do
jakości i materji

Kronika

zebrania z dniem 12 stycznia 1931.

Opis: Wezwanie listy obecności.

Treść zebrania stanowi analiza §§ 17 i 18. (Kol. Fejnsztajn), oraz § 19. (Kol. Rulski) rozdz. II. pracy Blomsteina p. t. "Husserl. na naukow. & inne, treści i znaczenie przedstawienia."

Tok rozważań:

§ 17.

I Wstęp.

II Pojęcie treści deskryptywnej.

III Pojęcie treści intencjonalnej.

§ 18.

I Określenie jakości i materji

II

a/ Wstęp

b/ Jakość akty

c/ sposób wprowadzenia

pojęcia materji

d/ Odwołanie materji od

materjatu.

II Dykusja.

§ 19.

I Określenie

II Określenie

} istoty
intencjonal-
nej

269

Seminarium Filozoficzne.

KRONIKA grudnia 1930
zebrania z dnia 19 grudnia ~~1931~~ roku.

Obecni: według listy obecności.

Treść zebrania stanowi omówienie §§ 12, 13 i 14. wrotk. I pracy Brauseina p. t. „Husserlowyja nauka o akcie, treści i przedmiocie przedstawienia.

Tok rozważań:

- § 12. I Polémika Husserla w Bractwie w sprawie podzielnego bytu na psychiczne i fizyczne. —
II Konsekwencje płynące z fałszywego pojmowania istnienia przedmiotu.
III Objasnienia Brauseina.
- § 13. I Krytyka poglądów Brentana.
II Wiąsiny pogląd Husserla.
- § 14. I Stosunek intencjonalny.
II Wyjasność - w jest II. oświecenie stosunku intencjonalnego.
III Intencjonalność, jako źródło problemów naukowych.

Wielko 19. I. 1931 r.

272

Seminarjum Filozoficzne.

KRONIKOL.

Zebrańia z dnia 24 listopada 1930 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrańia stanowi analizę / ref. kół.
Sielkiewicz / § 11. Pojęcie aktu intencjonalnego
wolnego "pracy Błausleina p. t. Husserlowy
serlowyka nauka o akcie tustci
i przedmiocie przedstawienia".

Tematyka:

- I Akty intencjonalne. / warunki, przy których ma miejsce, przedmiotem aktu intencjonalnego, rola akta i słownictwo jego o przedmiocie.
- II Argumenty Husserla / polemika z Natorpem, popierające twierdzenie, że istnieją specyficzne akty intencjonalne.
- III Wnagi Błausleina, wmpierające i pogębiające na podstawie "Ideen" Husserlański poglądu na akt.

Wojno. dn. 30. XI. 1930 r.

245

Seminarium Filozoficzne.

KRONIKA

Zebrania z dnia 17 listopada 1930r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie §8, §9 oraz II - interpretacja /p. dr. Wojciszka/ §10 pracy Blausteina.

Tok rozważań: II.

1. Wstęp.
2. Deskrypcja pojęcia „przeżyte”, podanie rodzajów przeżyć /przykłady/.
3. Wrażenia jako jeden rodzaj przeżyć.
4. Akty intencjonalne - drug. rodz. przeżyć.
5. Zestawienie wrażeni i aktów.

Ułożono obr. 24. XI. 1930r.

Seminarium Filozoficzne.

KZOWIKOŁ.

Zebrania z dnia 10 listopada 1930 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi dołączenie analizy usłesu, dotyczącego Meinonga oraz analiza II, sprawozdawczej części pracy Blausteina: "Zagadnienie akty, treści i przedmiotu przedstawienia u Husserla. (Ust. 8, 9.)"

Tok rozważań:

- I Meinong. (§ 6)
 - 1. Przedmiot
 - 2. Treść
 - 3. Akt.
 - 4. Różnice między poglądami Meinonga i Frankowskiego.
- II Przechodzenie tabelki symbolizującej poglądy na akt, treść i przedmiot u przedstawionych do dyskusji autor. (§ 7)
- III (§ 8) Uwagi Blausteina, dotyczące stosunku Husserla do terminu "przedstawienie".
- IV Wieloznaczność terminu "świadomość" - w świetle teorii Husserla.

Widno dn. 16. XI. 1930 r.

Seminarjum Filozoficzne.

KRONIKAL

zebraniow z dnia 27 października roku 1930 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania słowami: A. Powołanie poglądów Kimmmermana, Brindley, Höflera, Bolzany na akt, treść i przedmiot przedstawienia B. ostatni ciąg interpretacji metafizyki traktującego o Tworowski (kol. Rulski) oraz interpretacja Corneliusa. (kol. Rysyko).

Tok rozważań: (Tworowski)

I. Ust. Ust. V-IX. Interpretacja swegożona punktów, ustalonych na zebraniu poprzedniemu.

II (Cornelius) Originalne znaczenie problemu /treść, przedmiot/ przy reprezentowaniu istnienia akty i konsekwencje stąd płynące.

/Interpretacja nieokreślona/.

Widno dn. 9. XI. 1930 r.

Семинарийн Филозофичне.

КТОМКОЛ

Хөбөөний хурал 20 сардсаяр 1930 о.

Обесни: Weating listy obecności.

Тресц хөбөөний повтөрчөмнө поглядоу в дим-
мерномона, Бунтомны и Höfflera аорал
интерпретация устэпуу трактуючычу о Болшане
(кол. Gold) и Твардовжкын (кол. Русски).

Ток розважонч: I - Болшано .

- 1. Устэп.
- 2. Предланиеме уанки Болшаны.
- 3. Комментар.

Тынн гоймне устэци устэпуу подричонне уосталы на посерегодне поопракты, калэчине од новычу мысли, уыражанычу виче тресци.

II - Твардовжкы

Устэпуу I-II со, устэпуем, III-VIII рефератем поглядон Твардовжкычю, IX станови унаги кртычычне Болшане, X-XI - хакоисчөмне .

Интерпретация своегоулова не уостала скончонна.

В. лно ом. 27. X. 30 р.

Seminarium Filozoficzne

KRONIKA

zebraniow z dnioŃ 12 października 1930r

Obecni: Wzoting listy obecności.

Treść zebraniow stanowi odczytanie referowanych przez koł. kol. Blausteina i Golda I, II, III ust. pracy Blausteina p.t. "Husserlowyko nauka o akcie, treści i przedmiocie przedmiotowieniow i, w związku z tem, rozkładanie nowi sposobow róż-
nych punktow i objaśnienie treści wy-
mieniowanych ustępów."

Tok rozważaniow: I - Zimmerman
1/ Pooglady Zimmermanna. 2/ Krytyka
Blausteina. Punkt 1 i 2 zawierajoz
- w sobie w ogólnu na treść 3 punkty.
II Brentano. Stwierzenie poglądow
Brentana i miaz krytycznych Blau-
steina. Rozbiecie cz. I na 6 punktow,
cz. II na 7 punktow
III Höfler. Stwierzenie poglądow-
2 punkty, uwagi i krytyka Blaust.
5 punktow.

wieno str. 20. X. 30r.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika.

zebrania dnia 6. października 1930r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowił: I - Informacje p. Prof. Czeżowskiego co do planu pracy w seminarjum filozoficznym na bieżący rok akademicki oraz II - lekturę i komentowanie wstępu do dzieła Leopolda Blausteina p.t. „Husserlowyja nauka o akcie, treści i przedmiocie przedstawienia”.

Tok rozważań:-

1. Metoda podziału pracy p.t. „Husserlowyja nauka o akcie, treści i przedmiocie przedstawienia” stosowana przez Blausteina.
2. Znaczenie rozgaśnienia aklu, treści i przedmiotu.
3. Fenomenologia u Husserla i innych filozofów. (kant, Hegel, stumpf..)
4. Przyczyny, powodujące zacieśnienie bodźca nad aktem, treścią i przedmiotem tylko do zakresu przedstawień.

1931/32. I trybuna

Seminarjum filozoficzne

1931/32.

1	Andrzej Henryk
2	Janusz Jan
3	Włodzisław Józef
4	Włodzisław Józef
5	Holman Edward
6	Karłowicz Antoni
7	Włodzisław Józef
8	Włodzisław Józef
9	Włodzisław Józef
10	Włodzisław Józef
11	Włodzisław Józef
12	Włodzisław Józef
13	Włodzisław Józef
14	Włodzisław Józef
15	Włodzisław Józef
16	Włodzisław Józef
17	Włodzisław Józef
18	Włodzisław Józef
19	Włodzisław Józef

Seminarjum Filozoficzne.

Kronikol

zebrania z dnio 5 października 1931r.

Obecni: Wzrost listy obecności. —

Treść zebrania stanowi: I Wstępne uwagi p. prof. Czeżowskiego, kierownika Seminarjum w sprawie studjów filozoficznych oraz pracy w Seminarjum Filozoficznym. II — Rozbiór „Części Pierwszej” „Uwag o języku” wz. I „O stosunkach semantycznych, jako wyrażanie, oznaczenie i inne” § 1. Wyrażanie, dzieła J. Kotarbińskiego p.t. „Elementy.....”

Tok rozważań:

1. Wyrażanie bezpośrednio.
2. Wyrażanie pośrednio. —
3. Wypowiedzenie bezpośrednio.
4. Wypowiedzenie pośrednio.
5. Wypowiedzenie myślicio do treści pośrednio. —

Wilno dn. 11. X. 31.

Seminarjum Filozoficzne.

K r a n i k o u

zebrania z dnia 12 października 1931r.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrania. P. prof. Czeżowski, kierownik seminarjum podaje następujący temat pracy za I półrocze r. ak. 1931/1932: „Psychologia Arystotelesa według „Traktatu o duszy”. Termin oddawania referatów do 1. stycznia 1932 r. Powtarzamy w ogólnych zarysach treść dotychczas porobionego materiału i przechodzimy do rozważania §2 (p. Hofman) oraz §3 (p. Sierdeniowa) dzieła J. Kotarbińskiego p. t. „Elementy”.

Temat rozważań: § 2.

1. Znaczenie a wypowiedzenie.
2. Wyjaśnienie, co znaczy zwrot „znaczy” w odniesieniu: a. do zdania, b. do nazwy c. amizowania, amizowy.
3. Definiowanie „wypowiedam co o treści”

- § 3.
1. Definicja i funkcje nazwy.
 2. Nazwy rzeczywiste i nazwy pozorne.
 4. Znaczenie zwrotu „jest” —

Seminarjum Filozoficzne.

KRONIKA

Zebrań z dnia 19 października 1931r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrań stanowi: I - Powtórzenie treści przerobionego w b. r. akad. materiału oraz II - Interpretacja § 3, b. /koł. Selikson) i rozdz. dzieła J. Kotarbińskiego p. t. „Elementy...”

Tok rozważań: II.

1. Współznaczenie —
2. Konotacja. —
3. Denotacja. —
4. Zbiór. —
5. Klasa. —
6. Zakres. —

Wilno.

25. X. 31.

Seminarium Filozoficzne.

Kronika

Zebrańia z dnia 26 paźdź. 1934r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrańia stanowi: I Powtó-
rzenie §3b, i dokończenie analizy
tegoż /kol. Selikson/ oraz II - Inter-
pretacji §3c /kol. Rzenyka/ dzieła
G. Kotarbińskiego pt. „Elementy...”
wzdziału I, części pierwszej. —

Tok rozważań: II

1. Wstęp - wyrażenie wątpliwoś-
ci w stosunku do innych wiaśu.
2. Charakterystyka systemu
arystotelesowego w odniesieniu
do innych wiaśu. —
3. Konsekwencje z tego systemu
po zastosowaniu owi' subtel-
niejszej analizy. —
4. Zestawienie i porównanie
systemu Arystotelesa z syste-
mem Kotarbińskiego. —

Seminarium Filozoficzne.

Kronika

zebrania z dnia 9 go listopada 1931 roku.

Obecni: Wzrosting listy obecności. _____

Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie §3. II - Interpretacja § 4. (Kof. Gajolowskou), - oraz § 6. (Kof. Winnygster.) _____

Tok rozważań:

§ 4.

1. Zastępowanie
2. Reprezentacja.
 - a. Funkcja zdaniowa.
 - b. Funkcja mierzowa.
 - c. Wartość stała.
 - d. Wartość zmienna.

§ 5.

1. Wieloznaczność
 - a. Ekwiwokacja
 - b. Okazyjność.
 - c. Supozycja formalna.
 - d. Materalna supozycja.
2. Sposoby unikania wieloznaczu.

324

Seminarjum Filozoficzne. —

Kronika

zebrania z dnia 30 listopada do 1934 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Powtórzenie wz. II, II interpretacja §6 (kol. Selikow), oraz §7. /kol. Kubicka.) wzdz. II dzieła F. Kotarbińskiego p. 7. „Elementy teorii poznania, logiki formalnej i metodologii nauk”.

Tok rozważań:

1. Definicja definicji.
2. Niejasność.
3. Niewyraźność.
4. Chwiejność.

§ 7.

1. Wstęp.
2. Definicja słownikowa.
3. Definicja semantyczna.
4. Definicja aksjomatyczna.
5. Definicja matematyczna.

Wielmożni.

13. XII. 1934r.

Kronika.

zebrania z dnia 14 grudnia 1931 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I. Powtórzenie roz. II. § 7. (kol. krewnościowa); II. interpretacja roz. II. § 8 dr. J. Polakowskiego p. 2. "Elementy logiki porównania, logiki formalnej i metodologii nauk".

Tak porwana:

1. Analiza pytania esencjalnego
2. Umocnienie pojęcie pytania esencjalnego:
 - a) cechy gatunkowe
 - b) cechy wartości
 - c) cechy { konstytutywne
konsekwentne
 - d) cechy genetyczne
 - e) cechy analityczne.

Historia

zebrania z dnia 11 stycznia 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania nauowi: I - Postojeńce roz. II
§ 2 (kol. Andrypan) dr. J. S. Zlotarskiego p. f.
"Elementy teorii porównania, logiki formalnej i me-
tadologii nauki".

Tematy porwania:

1. Mięce nerowe i znaczenie nauwy.
2. Porównanie.
3. Nominalizm.
4. Realizm nauwy i miarkosauwy.
5. Zonceptualizm.

Kronika

zebrania z dnia 18 stycznia 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I. Postanowienie roz. II § 8, c) (kol. 3zwarc) dr. J. Polakowskiego p. 2.:
"Elementy teorii porównania, logiki formalnej i metodologii nauk".

Tok porwania:

1. Logika nasada sprecyzacji.
2. Psychologia nasada sprecyzacji.
3. Porównanie adekwatne
4. Nominalizm ontologiczny
5. Nominalizm psychologiczny.

kronika

zebrania z dnia 25 stycznia 1932 roku

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I Protokół nr. II, §8 (kol. 5-6) i II Interpretacja §9 dr. S. Korbinińskiego p. t.: "Elementy teorii poznania, logiki formalnej i metodologii nauk."

Tok rozważań:

1. Definicja klasyczna:
 - a) budowane jej przy pomocy zwrotu "per to"
 - b) postać słowna
 - c) definiens, utworzony przez połączenie rzeczownika z przyławką.
2. Zdania równoważne
3. Zdania równoważne
4. Definicje nominalno-semantyczne.

Chronika

zebrania z dnia 15 lutego 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności

Treść zebrania stanowi: I- Postanowienie roz. II, §9 (kol. swarc) i II- Interpretacja §10 (kol. Brunsch wierszowa) dzieła J. Kotarbińskiego, p. t.: „Elementy teorii porównania, logiki formalnej i metodologii nauk”.

Tok rozważań :

1. Określenie definicji analitycznej i syntetycznej.
2. Metody budowania definicji analitycznej.
3. Zastosowania definicji analitycznej.
4. Zastosowania definicji syntetycznej.

Kronika

zebrania z dnia 22 lutego 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I Postanowienie nr. II, § 10,
b) (kol. Krenierowiona) i II - Interpretacja nr. III § 11
(kol. Gądovska) dr. J. Kolarbimskiego p. 2. "Elementy teorii formania, logiki formalnej i metodologii nauki".

Tok rozważań:

1. Etymologia słowa "kategoria"
 - a) historyczny pochodzenia "kategorii".
 - b) przedmiotowy ideał
 - c) werbalizm
2. "Kategorie" u Arystotelesa
 - a) "kategorie" jako drogiy ontologii.
 - b) "kategorie" jako drogiy przedmiotów.
3. "Kategorie" u Hejmsa
4. "Kategorie" u Mulla
5. "Kategorie" u Wundta.

Kronika

zebrania z dnia 29 lutego 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Protokół z roz. II, § 11 (kol. Gądońska), § 12 oraz II - roz. II, § 13 obraza J. Korabiewskiego (kol. Wysocka) p. 7.:
"Elementy teorii formacji, logiki formalnej i metodologii nauk".

Tem rozważań:

1. Zasada kategorii semantycznej
2. Definicja kategorii semantycznej
 - a) określenie terminu "wzrostowy"
 - b) określenie terminu "absurdalny"
3. Określenie "materia".

Kronika

Zebrania z dnia 7. marca 1932 roku.

Obecni: Wzrosting listy obecności.

Treść zebrania słanami interpretacja I i II rozdziałów wyprawy Ajolukiewicz p.t. „O znaczeniu wyrażenia”.

Tok rozważań:

- wzdz. I. § 1. „Znaczenie” zamiast „określenie”.
- § 2. Znaczenie jako własność oznaki.
- § 3. Znaczenie zamiast „funkcjosemantyka”.
- § 4. Znaczenie w sensie ciśnieńszyu.

- wzdz. II § 1. Równoważność wyrażenia endyżio-
wowyek.
- § 2. Trójaki sens wyrażenia: „Stożę
po potsku”
-

Seminarjum Filozoficzne

Kronika

Zebrania z dnia 14 marca 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrania stanowi: I Powołanie rozdz. I i II. i II - interpulacja §§ 1, 2, 3, 4. rozdz. III - rozprawy K. Ajdukiewicza p.t. „Omówieniu wyrażen”.

Tok rozważań:

- § 1. Asocjacyonizm językowy. —
 § 2. Pierwotna asocjacyonistyczna
 definicja znaczenia i jej krytyka.
 § 3. Pierwsza modyfikacja pierwot-
 nej definicji i jej krytyka. —
 § 4. Druga modyfikacja pierwotnej
 definicji. —
-

Seminarium Filozoficzne.

Kronika

zebrania z dnia 25 kwietnia 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności. _____

Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie.
II - interpretacja § 5 (dosł. 20.) rozdz. III roz-
prawy K. Ajdukiewicza p. t. „O znaczeniu wyrazów”

Tok rozważań:
§ 5.

1. Konsekwencja, płynąca ze zmodyfiko-
wanej definicji znaczenia. _____
 2. Stwierdzenie i udowodnienie fałszywości
tej konsekwencji: _____
 3. Poparcie powyższego fortyfikacjami
z introspekcji. _____
 4. Stwierdzenie, że podany wyżej psycho-
logicznie opisany proces pozostaje pod
wpływem myśliciela Husserla.
-

Seminarjum Filozoficzne

Kronika.

zebrania z dnia 2 maja 1932 roku.

Obecni: Wędring listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie od początku § 5 rozdz. III oraz lepsza interpretacja § 5 rozprawy Ajōnikiewicza p. t. "Omoczenie wyrażeni."

Tok rozwojów.

§ 5. ciąg dalszy.

1. Streszczenie poprzednich wywodów.
2. Wyjście z wązkości twierdzenia, iż by jakiś urzōd został użyty, jako myś. dan. jż. potrzeb., by myśl, jako obrzanie treści myśl. była warunkiem pomyslenia.
3. Przypuszczalne zarzuty zbył ciasnego pojęcia związku asocjacyjnego.
4. Nowa modyfik. asocj. def. znaczenia.
5. Konsekwencje i lepsza modyfikacja, oraz jej krytyka oparta na podziale typów myślenia. Zarzuty.

KRONIKOL

Seminarjum Filozoficznego dn 9 maja 1932r.

Obecni: Według listy obecności. _____

Treść zebrania słowni: I Pawłowicz —
II interpretacja IV rozdz. rozprawy W. Ajdukiewicza
p. 4. „O znaczeniu wyrażen”. 1, 2. Kol. Frydman,
3. Kol. Synokłmanówna. _____

Tok rozważań:

1. Jedna z definicji konotacji, poda —
nych przez Silla.
a. Znaczenie i współoznaczenie. _____
2. a. Co można mieć na myśli, mówiąc
ostozowaniem nazwy do indywidualnego
przedmiotu.
b. Wyjaśnienie zwrotu: „dlatego”, „ponieważ”
c. Wyjaśnienie zwrotu: „stosujemy”
d. Wyjaśnienie, czy dla konotacji potrzeba,
aby każde przekonanie o cechach przedmio-
tu motywowało wiare w zdanie: „Sokrates
is a man”, czy wystarczy, aby mieć tylko?
e. Ostatczna postać definicji współozna-
czenia. _____
3. Rozróżnienie terminów: „znaczenie”,
„konotacja”.
a. Wzruszenie powodów potrzeby tego roz-
różnienia.

KROKOW

Seminarium z dnia 23 maja 1932 r.

Obecni: Heading listy obecności. _____

Treść zebrań stanowi I - Powtórzenie. II - Interpretacja § 1. / Kol. Nabożna /, § 2, § 3 kol. Przewoźca / § 4. kol. Winiogster / § 5 / Kubicki / rozdz. V. rozprawy K. Ajdukiewicz o p.t. "O znaczeniu wyrażen". _____

Tok rozważań:

§ 1. 1. Konsekwencja płynąca z def. konotacji.
2. Krytyka tej konsekwencji i wniosek, że wisiykach etnicznych narwoy nie posiadają konotacji. _____

§ 2. 1. Związki motywacyjne i analiza ich.

§ 3. 2. Uczenie się języka _____

1. Gotowość do związków motywacyjnych ważnym składnikiem nastawienia na jśz.
2. Chwiejność i niejasność pojęcia „język”.
3. Postanowienie sprecyzowania terminu „język”.

§ 4. 1. Ścisła definicja pojęcia „język”. _____

2. Określenie warunków, przy których ktoś w ścisłym znaczeniu mógłby popolski
§ 5. 1. Język systemu dedukcyjnego. Analiza.
2. Ustalenie języka przez utworzenie słownictwa, praw składu i związków motywac. W. J. W. (odpowiedników dyrektyw w jśz. syst. ded.)

K z o w i k o w

Zebrańca z dnia 30. maja 1932 roku

Obecni: Według listy obecności. _____

Treść zebrańca stanowi: I - Powtórzenie II -
interpretacja V rozdz. §§ 7/kol. Tajnistrójn/, 8/kol.
Selikson - meobecny, analiza uspołna/9./kol. Win-
cygster/, 10./kol. Kubickia/wyprawy K. Ajonkiewi-
czka p. 9. "O znaczeniu wyrażen". _____

Tok rozważań:

- § 7. 1. Intuicyjny punkt wyjścia. _____
2. Twierdzenie pogólmiane. _____
3. Rozwinięcie postawionej hipotezy i wy-
powiedzenie sensu intuicji. _____
- § 8. 1. Świadczenie nieokreśloności definicji.
2. Wprowadzenie do określenia słowa: istotny.
3. Definicja wyprośienior, kiedy wywoł-
idania "i" z motywu "P jest istotny"
dla wyrażenia A. _____
- § 9. 1. Nowa definicja _____
2. Uwaga o walorach nowej definicji.
3. wątpliwości co do doskonałości now. def.
4. Lastosowanie definicji przez abs-
trakcję w celu przejścia od definicji
równoważności do defin. znaczenia.
- § 10 1. Znaczenie intuicyjne. _____
2. Znaczenie werbalne. _____

Seminarjum Filozoficzne

KRONIKA

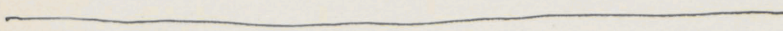
zebrania z dnia 6 czerwca 1932 r.

Obecni: Wzrosting listy obecności.

Treść zebrania stanowi powtó-
rzenie zanalizowanego do-
tychczas materiału z roz-
prawy K. Ajdukiewicza p.t.
"O znaczeniu wyrażek".

Jak rozważoni:

Jak na poprzednim zeb-
raniu. _____

Seminarium Filozoficzne

KRONIKA

zebrania z dnia 13 czerwca 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrania stanowi interpretacja i analiza § 1 (kol. Szyndlermanówna) § 2. (kol. Selikson) § 3, § 4. (kol. Kubicki)
 rozprawy Ajdukiewicza „O znaczeniu wyrazu”
 Tak rozważeni:

- § 1. 1. Utwór semantyczny jest podrzędnym
 pojęciem w stos. do pojęcia znaku
 2. Własności utworów semantycznych.
 3. Definicja utworu semantycznego.
- § 2. 1. Definicja symbolu. ———
 2. Własności symbolu. ———
- § 3. I obrat. 1. Określenie 2. Konsekwenc.
 II kopje. 1. Wskazanie na ich słowniki.
- § 4. 1. Określenie trzeciej kategorii
 utworów semantycznych.
 2. Charakterystyka. ———.

Wilno

dn. 13. 6. 1932.

KRONIKA

zebrania z dnia 20 czerwca 1932 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi dokona-
nie interpretacji rozprawy H.
Ajdukiewicza p.t. „O znaczeniu
wyrażeń. _____

Tok rozważań:

1. Definicje równoznaczności i wy-
czenia. _____
 2. O znaczeniu werbalnem i in-
tencyjnym. _____
 3. O t.z. intencji aktu znaczenia.
 4. Zakończenie. _____
-

K Z O N I K O W

zebrania z dnia 29 maja 1933 roku.

Obecni: Według listy obecności ———

Treść zebrania stanowi omówienie i interpretacja wyprawy B. Russell'a p.t. „Nasza wiedza o świecie zewnętrznym.” ———

Tok rozważań:

1. Rekonstrukcja świata zewnętrznego za pom. metody pomocniczej. ———
2. Konstrukcja rzeczy samej w sobie.
3. Leibniz'owskie „perspektywy.” ———
4. Charakterystyka „perspektyw” ———
5. Kwestja Terminologii. ———
6. Kompatybilność twierdzenia „perspekt.”
7. Wprowadzenie nowego terminu: „Przezwyciężenie”. ———
8. Pseudomatematyczna definicja „Przezwyciężenia”. ———
9. Ślósunki konstrukcyjne między „perspektywami”. ———
10. Definiowanie rzeczy ———

Wilno

4. VII. 1933.

Seminarium Filozoficzne.

KRONIKA

zebrania z dnia 22. V. 1932 roku.

Obecni - Według listy obecności. _____

Treść zebrania stanowi I - powtórzenie, II -
dalsza interpretacja III rozdz. rozpraw
B. Russell'a „ Nasza o świecie zewnętr -
nym. ” _____

Tok rozważań:

1. Przyczyrna przekonania o istnie -
niu zjawisk sensorycznych - I rozdział.
2. Przykłady. /Ameryka./
3. Zjawiska II rozdziału.
4. Dwa przykłady: /Iluzja obrazu -
zółt stołu, 2 obrazy stołu ma skut -
tek macierzystości gałki ocznej -> .

Wilno

29. V. 33.

KRONIKA

zebrania z dnia 15 maja 1933 rok.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrania stanowi: I - powtórzenie.
II - dalsza interpretacja rozdz.
III / § 35-§ 39 / B. Russell'a „Nasza
wiedza o świecie zewnętrznym”.

Tok rozważań:

I Kwestja istnienia rzeczy samej w sobie i, związana z nią - istnienia in. ludzi.

II - Sprawdzenie.

III Konkluzja: Niekoniecznym jest przyjęcie rzecz. samej w sobie, koniecznym nie jest przyjęcie trwałego istnienia rzeczy — przedmiotów zmysłowych. —

IV - Stwierdzenie, że wnioski oparte są na obserwacji - skonstruowanie dwu hipotez. A - Hip. istnienia rzeczy samej w sobie, II - Istnienia innych ludzi - oparta o analogię. —

V. Rekapitulacja. —

21. V. 33.

- Wiśno.

KRONIKA

zebrania z dnia 8 maja 1933 roku.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrania stowowi dała interpretacji / od ust 27. / III rozdz. wyprawy B.

Russel'a p.t. "Unser Wissen von der Außenwelt".

Tok rozważań:

I Złota przemiana istnienia rzeczy samej w sobie: a/ Zpółec. miary w istnienie rzeczy mierzone od naszej świadomości, co jest podmiotem powstawania wrażeń. —

b/ Przedmioty zmieniają się mierzone od nas.

c/ Stwierdzenie subiektywności wrażeń zmysł. prowadzi do błędki realizmu naiwnego.

II Powstanie zagadnienia zbadania przykładow, ilustrujących wątpliwości co do istnienia rzeczy samej w sobie.

a/ Przykł. 1. Zmiana położenia ciała.

b/ " 2. Zmiana osłodka poznania.

III Przeciw twierdzeniom co do istnienia rzeczy samej w sobie przemiana:

IV

1. Hipoteza, że przedmiot zmysłowy przestaje istnieć, gdyś my przestali go doświadczać. —
2. Gdy ustępuje przyczyna, ustępuje skutek.
 1. Jak zrozumieć istnienie przedmiotów, o których wiemy, że gdybyś my ich doświadczyli, stwierdzilibyś my ich istnienie. —
 2. Skąd wiemy, że przedmiot po odwołaniu go da nam pełną wiadomość jego istnienia.
 3. Stwierdzanie, że opieramy się na odwołaniu.
 4. Konkluzje: Wrażeniom warakowym towarzyszą zwykłe doświadczenia.

Wilno

15. V. 33.

K Z O N I K O L

zebrania z dnia 1 maja 1933 roku.

Obecni: Węsing listy obecności. —

Treść zebrania stanowi I - powtórzenie,
II - dalszy ciąg analizy III roz -
działu rozprawy B. Russel'a.

Tok rozważań:

I Jak nie należy pojmować pojęcia ist-
nienia czegoś zewnętrznego. —

II Położenie sformułowania zagadn.

III Rozważania krytyczne. —

1. Pojęcie czystego pojęcia —

2. Pojęcie niezależności —

a/ logicznej b/ przy czynowej

IV Czy dane twaie pozwalają poz-
nać coś różnego od tych danych.

V Czy możemy poznać coś, co ist-
nieje, gdy my sami nie istniejemy.

a/ Czy istnieją przedmioty, opatro
ne cechami zmysłowymi? —

b/ Czy istnieją niezależnie od-
nas rzeczy same w sobie —

VI Rozróżnienie między aktem a treścią

VII Co znaczy: „Przedmiot zmysłowy”.

VIII Analiza argumentów, które każą
przyjąć istnienie przedm. zmys-
łowych i rzeczy „samych w sobie”

411

Seminarium Filozoficzne.

KRONIKA

zebrania z dnia 20 marca 1933 roku.

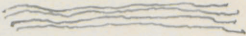
Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Powstanie —
II - Analiza i interpretacja danych III rozdziału
wzprawy B. Russella pt. „Nasza wiedza o świecie
zewnątrznym.”

Tok rozważań:

- I - Podstawy naszej wiedzy
- II - Podział danych zmysłowych na:
 - A - Logicznie pierwotne.
 - B - Psychologicznie pochodne.
 - C - Dane solidne
 - D - Dane delikatne.
- III - Stopnie pewności danych zmysłów.

Wilno 30. IV. 33.

KRONIKA

- zebrania z dnia 13 lutego 1933 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I Powtórzenie II -
analiza § 8, § 9, § 10 wyprawy P. Car
napa p.t. „Scheinprobleme in der Philo-
sophie”.

Tok rozważań:

- § 8
1. Przedstawienia towarzyszące. —
 2. Myśli o faktach - myśli o przedmiotach.
 - 3^a Analiza myśli towarzyszących. —
 - 3^b Dokładne określenie myśli towa-
rzących, dotyczących faktów. —
 - 4 Śwółki przedstawienia myśli towarzyszących.
- § 9
- I Tezy realizmu i idealizmu. —
 - II Udowodnienie ich pozorności. —
- § 10
- I Niezależność sądu o przyrodzie od
stanowiska badacza. —
 - II Nierzetliwość też realizmu i ide-
alizmu. —

KRONIKON

zebrania z dnia 6 lutego 1933 roku.

Obecni: Węsing listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Dalszy ciąg dyskusji nad § 7 oraz II interpretacja § 8 rozprawy R. arnapoi p.4. „Scheinprobleme in der Philosophie”

Tok rozważań:

§ 8.

1. Postawienie tezy mm
2. Rozróżnienia. mm
3. zastosowanie rozróż-
nień i konkluzja mm.

Wilm

13. II. 1933.

KRONIKA

zebraniou z dnia 30 stycznia 1933 roku.

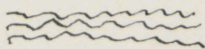
Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi dalsza analiza
§ 7. rozprawy R. Carnapa p. t. "Scheinproble-
me in der Philosophie" _____

Tok rozważań:

Według punktów planu, ustalo-
nego na poprzednim zebraniu.

Widno 5. II. 1933.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika.

zebrania z dnia 23 stycznia 1933 rok.

Obecni: Wpisanie listy obecności.

Treść zebrania stanowi I - Protoczenie
II Interpretacja § 7. wyprawy R. Carnapa
p. 4. "Schwierne Probleme in der Philosophie." —

Tok rozważań:

- § 7. 1. Postawienie tezy.
- 2. Definicja przygotowawcza.
- 3. Konkluzja.

Wilno

28. I. 332.

457

Seminarium Filozoficzne.

K z o n i k a

zebrania z dnia 15 stycznia 1933 roku.

Obecni: Wzrosting listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Powtórzenie,
II - Interpretacja §5 (kol Dupkin)
i §6. wyprawy R. Carnapa p. t. „Schein
probleme in der Philosophie“.

Tok rozważani: §5.

1. Wstęp. - Postawienie zagadnienia.
2. Dowód przez zastosowanie metody pierwszej i drugiej.
3. Rekapitulacja.

- §6. 1. Rezultat powyższych wywodów.
2. Uogólnienie - które i pierwotne epistemologicznie przedmioty.

Wilno

28. I. 1933.

449

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika.

zebrania z dnia 9 stycznia 1933.

Obecni: Wzrosting listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Powtórzenie II - Analiza §4. wyprawy R. Carnap'a „Scheinsprobleme in der Philosophie”. —

Tok rozważań

1. Wstęp. - Postawienie zagadnienia i stwierdzenie, jaki będzie wynik. —————
2. Analiza logiczna poznania cudzego życia psychicznego.
3. Zakończenie.

Wielmo

28. I. 1933.

Kronika.

zebrania z dnia 12. grudnia 1932 roku.

Obecni: Wzajemny listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I Powtórzenie
II - Interpretacja. \S 3. rozprawy R. -
Carnapa p. 4. "Scheinprobleme in
der Philosophie."

Tok rozważań.

A Podział na rozdział i części poboczne.

1. Wprowadzenie pojęć.
2. Wyjaśnienie
3. Przykład.

B. Metoda postępowania.

1. Sposób jej zastosowania.
2. Potrzeba uwzględnienia postępowania w naukach szerszego.

C. Określenie kryterium.

1. Przykład.
2. Zastrzeżenie.

KRONIKA

zebrania z dnia 5 grudnia 1933 roku.

Obecni: Wearing listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Postówne.
II Interpretacja § 2. rozprawy
Carnapa p. 4. „Scheinprobleme in der
Philosophie“.

Tok rozważań:

1. Nadmiar słanych.
2. Pojęcie i twierdzenie „że w naszym poznaniu ma miejsce nadmiar słanych.“
3. Przykład.
4. Wyjście.

Kronika

zebrania z dnia 28 listopada 1932 roku.

Obecni: Wzrost listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Powtórzenie
II Interpretacja § 2. (Kol. Kant.
wzrost/ rozprawy R. Carnapa
„Scheinprobleme in der Philosophie“

Tok rozważań: § 2.

1. Analiza logiczna.
2. Analiza psychologiczna.
3. Analiza epistemologiczna.

Wilno.

28.1.33.

Seminarjum Filozoficzne.

Kronika

zebrania z dnia 21 listopada 1932 roku.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi powtórzenie na poprzednim zebraniu omówienia materiału.

Temat rozważań: Jan dnia 14. XI. 1932 rok.

Wilno

28. I. 1932.

KRONIKA

zebrania z dnia 14 listopada 1932 rok.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi interpretacja cz. I § 1.
rozprawy Carnap'a p. t. „Scheinprobleme in
der Philosophie.”

Tok rozważań:

cz. I. § 1.

1. Pojęcia wstępne.
 2. Co to jest analiza epistemologiczna.
 3. Stwierdzenie braku wiedzy, czym
jest analiza epistemologiczna i
uwagi co do jej prymityw-
ności.
-

Wilno

28. I. 33.

465

Seminarium Filozoficzne

KRONIKON

zebrania z dnia 7 listopada 1932 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść rozważań stanowi: I - Powtórzenie
II - dalsza interpretacja rozprawy J. Kótarbińskiego „Zagadnienie istnienia przyszłości.”

Tok rozważań

1. Wprowadzenie sądu trzeciego. —
 2. Stosunek sądu trzeciego do innych sądów. —
 3. Przykłady. —
 4. Kwestja gotowości i niezdecydowania.
 5. Sfera działania i rzeczywistości.
 6. Sfera prawdy i fałszu. —
 7. Problem kryterium decydującego.
 8. Przykłady
 9. Zakonczenie.
-

Seminarjum Filozoficzne

KZOWIKOL

zebrania z dnia 17 października 1932.

Obecni: Według listy obecności

Treść zebrania stanowi I - powtórze-
nie przerobionego materiału II - dalsza
analiza oraz interpretacja rozprawy D.
Kotarbińskiego "Logowanie istnienia
przyszłości"

Tok rozważań:

- 5 Dowód, że sądy o rzeczach niezdecydowanych nie jest fałszywy.
- 6 Każdy sąd już dziś jest fałszywy lub prawdziwy.
- 7. Dalsze rozważanie o założeniach poprzednich dowodów.
- 8 Wolność i ścisłość wymagają odrzucenia zasady powszechnej przyrzeczności.
- 9 Jeśli przyszłość jest określona zgony - działanie jest niepotrzebne. - Odwołanie się do Piłła.

Wilno

23. X 32

Seminarium Filozoficzne

KROKIKOL

zebrania z dnia 10. października 1932r.

Obecni: Według listy obecności. —

Treść zebrania stanowi analiza oraz interpretacja ustępów: 1-5 rozprawy J. Kotarbińskiego p. t.: "Zagadnienie istnienia przyszłości." —

Tok rozważań:

1. Analiza sensu zdania: "Predmiot jest, istnieje". —
2. Dalsze ustalenie terminologii co do czasowych i formalnych cech przedmiotu. —
3. Sprowadzenie zagadnienia teraźniejszości, przyszłości i przyszłości do zagad. prawdziwości sądu. —
4. Zagadnienie czasu przyszłości, co do której nie jest prawdą, że istnieje. —

Wilno

dn. 23. X. 1932.

Seminarjum Filozoficzne Kronika

Zebrańia dnia 3 października 1932 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrańia stanowią:

I - Informacje co do sposobu studiów i prac filozoficznych oraz zakres programowy pracy w seminarjum filozoficznym.

Pierwszą rozprawę, analizowaną w tym roku będzie J. Kotarbińskiego:

„Kragochienie istnienia przyszłości” - następnie:

R. Karnaśa - „Schein - Probleme in der Philosophie”.

II

Pisemne odpowiedzi na zadane przez F. prof. - pytania.

Wilno dn.

23. X. 1932.

480

Seminarijnu Filozoficzne

KLONIKO

zebrania z dnia 12. czerwca 1933 r.

Obecni: Według listy obecności.

Treść zebrania stanowi: I - Powtórzenie II - dalsza interpretacja rozprawy B. Russell'a „Nasza wiedza o świecie zewnętrznym.”

Tok rozważań:

1. Pojęcie porządku.
2. Pojęcie miejsca w przestrzeni perspektyw.
3. Pojęcie przestrzeni perspektyw.
4. Korrelatywizowane punkty w przestrzeni i widoku w przestrzeni.
5. Kwestja myśli w przestrzeni.
6. Każdy przedmiot jest elementem różnych widoków danej perspektywy.
7. Zagadnienie endzjej psychiki.

Witno

H. VII. 1933.